

Найнал Көнгөбек 08.

1150 haiku

2017

Sorozatszerkesztő: Baranyai Attila

Tipográfia: Baranyai Attila

Nyelvi lektor: Sz. Gábor Ágnes
(<http://www.iropult.hu>)

ISSN 1587-2912

© Vizuális Pedagógiai Műhely Bt.

*Minden jog fenntartva, beleértve az egész vagy a
részletek reprodukálásának jogát!*

*Köszönet a Vizuális Pedagógiai Műhely
Módszertani BT.-nek, hogy segítségével
létrejöhett e kiadvány,
továbbá köszönet a szerzőknek az írásaikért.*

Megrendelési cím:

Baranyai Attila
8263 Badacsonytördemic, Római út 84.
E-mail: megrendeles@verslista.hu

Előszó

Kedves Olvasó...

Sőt, Kedves Magyar Olvasó, ez a kötet, amit kezdedben tartasz, több, mint ezer haikut tartalmaz, 45 szerzőtől. Nem is akármilyen haikukat, hanem európai haikukat, azon belül is magyar haikukat. Ahhoz, hogy ezt a bevezetőt meg lehessen érteni, ott kell, hogy kezdjük, hogy mi is a haiku, és hogyan került bele a magyar irodalom vérkeringésébe.

A haiku egy japán találmány, már ezer évvel ezelőtt írtak japán költők haikukat, majd ez a műfaj feledésbe merült, és egy Macuo Basho nevű japán költő újra felfedezte és divatba hozta a 17. században. A haiku maga egy 3 soros kis versike, 5 - 7 - 5 szótagból álló sorokkal. A japánban ez kicsit többet jelent, ott mora-nak hívják ezt, és több mindent ki lehet fejezni egy rövid mora-val, mint a magyarban, ahol gyakori, hogy egy sor egy szó. A japán haiku a természet visszatükröződése, kell, hogy benne legyen az évszakra egy utalás, valamilyen természetes folyamat, és a 3. sor ellentmond a másik kettőnek.

Az eredeti japán haikunál nem kell cím, és kifejezetten kerüli a rímet, szívesebben játszik a szó eleji egybecsengésekkel.

Az európai költészetben a 20. század húszas éveiben jelent meg a haiku, és a magyar költők is azonnal felfedezték. Kosztolányi volt az egyik úttörője a magyar haikunak, szép fordításokat készített, természetesen, angol közvetítéssel, de nem tördött a szótagszámmal. Fél évszázaddal később Fodor Ákos alkotott kiemelkedő haikukat, őrá emlékezünk gyakran.

Szándékosan nem megyek mélyebbre a magyar költők sorában, akik a haiku területére is merészkedtek, nagyszerű költők remek alkotásai voltak, ezek számos kiadványban szerepelnek.

A mai haikuköltészetnek is kiváló alkotói vannak, egyrészt a Magyar – Japán Baráti Társaság Haiku Klubjában, dr. Vihar Judit vezetésével, másrészt a Facebookon több szerveződés keretén belül is vannak nagyszerű haikuszerzők.

Jelen kötet tipikus magyar haikualkotás, a Barátok Verslista szervezésében jött létre. Egy heti játéknak indult, de ahogy a játék egyre népszerűbb lett, egyre több kiváló alkotás született, amely kötetért kiáltott. Meglepő, hogy milyen lelkesedéssel kezdett haikualkotásba számos barátunk, akik eddig nem alkottak ilyen verseket. Hetente új témát tűztek ki a szervezők és hetente születtek pompás kis alkotások.

Lehetséges, hogy ez a kihívás éppen időben érkezett, mert napjainkban minden csak a lényegről szól, mellébeszélés nélkül akarjuk azonnal mindennek megragadni az esszenciáját, nem akarunk mellébeszéléseket hallgatni, mert nincs időnk. Ezért is lehet, hogy a haiku, mint a tömörítés művészete divatba jött, és egyre többen merészkednek erre a nem könnyű területre.

Ezt én így fogalmaztam meg egy haikuban, ami akár az én ars poeticám is lehetne:

Tizenhét szótag.
A világmindenséget
Leírjuk velük!

A szerkesztők eleve címmel kérték az alkotókat a 22 féle téma haikuban történő kifejtésére. A 22 téma felöleli az élet minden területét, a születéstől a halálig, a szerelemtől a féltékenyséig. Arra kérték a szerzőket, hogy a haiku származékos rokonait ne szerepeltessék, tehát csak szigorúan a 3 soros versikék szerepeljenek.

Ezek, természetesen, sokfélék, az európai haikuk minden elemét felvonultatják, tehát vannak aforizmák, poénos kis versikék, bölcsességek, vicces darabok, lehet tehát válogatni.

Észre fogod venni, kedves Olvasó, hogy milyen becsapós műfaj is ez, mennyire nehéz besűríteni 17 szótagba mély igazságokat, röpké hangulatokat... Mert rövid, könnyűnek tűnik, de épp a rövidsége miatt nehéz, találónak, ütősnek kell lennie.

Ami a kötet címét illeti, kettős értelmű címmel van dolgunk, egyrészt utal a mennyiségre, másrészt utal a haikura magára - 5 7 5 -, ami utal a szótagszámra, összeolvasva 575, ennek a kétszerese az 1150.

Az is kérdés, hogy, miért lehet napjainkban, rohanó világunkban oly népszerű pont a haiku. Akár úton-útfélen is megszülethet, csak fel kell gyorsan jegyezni, mert amilyen gyorsan jött, olyan gyorsan el is illanhat.

Nem is javasolnám, hogy valaki ezt a kötetet elejétől a végéig regényszerűen elolvassa, annak zúgni fog a feje, és nem fogja felfogni ezt a vershalmazt. Amikor haikut adunk elő, akkor egy haikut kétszer mondunk el, mert először meghalljuk, másodszor felfogjuk. Olvasásnál is ezt javaslom, saját tapasztalatból is. Gyakran megesik velem, hogy elolvasok egy friss darabot, és nem fogom fel, és a második olvasatra esik le a tantusz. Tehát, kedves Olvasó, ne add fel, ha elsőre nem fog meg egy versike. Olvasd el újra kis idő múlva, és akkor talán már feltárul előtted a rejtett tartalom.

Tehát lassú csemegézésre fel, tartsd ezt a kötetet a táskádban, az éjjeliszekrényeden, ahol gyakran a kezvedbe kerül. Gyakran, de keveset olvass belőle, és gondolkozz el, erre való.

Bízom benne, hogy tetszeni fog ez a vállalkozás, mely a Kortárs Magyar Irodalom csoport tagjainak az alkotása, az alkotók nagy izgalommal és lelkesedéssel alkottak, most már rajtad a sor, hogy hasonló lelkesedéssel olvasd és élvezd ezeket a csöpp kis alkotásokat.

Barátsággal üdvözl az egyik szerző:

Vermes György

Az első 575 haiku

SZÜLETÉS

Dobrosi Andrea: Kémia

Kilenc hónapnyi
csendből kioldódik egy
élethossznyi hang.

Szabó Eszter Helka: LÉTkérdés I.

Ha tudod, ilyen,
kibújtál volna, kicsim?
Nincs már visszaút.

Szabó Eszter Helka: LÉTkérdés II.

Senki sem váltott
retúrjegyet az élethez.
Most van előre!

Győri Nagy Attila: tisztán

angyalpalánta
benne a lehetőség
csak gondozni kell

Kutasi Horváth Katalin: A vetésen

Sarjad a búza,
Kenyérke szökken szárba,
Pipacs virágzik.

Niedermayer József: Biztonságos világ

Eljövendő szép
napok előtti várva
várt pillanatok

Czégény Nagy Erzsébet: A kiváltságosak

legszebb fájdalom
mi nőknek megadatott
gyermekszületés

Szabó Edit Irma: Sorskód

Világra jöttél.
Kozmikus úti csomag
kódolta sorsod.

Holécziné Tóth Zsuzsa: Anyává lenni

Anyává lenni
egyszerre kín és öröm,
boldog szenvedés.

Szabó Eszter Helka: Kötődés

Vágyam madara.
Szabad vagy végre, kincsem.
Testem kertje vár.

Dobrosi Andrea: Elégve

Ami eddig volt,
hamuvá emészti a
születés lángja.

Kutasi Horváth Katalin: Antigóné

Szeretni jöttem.
Gyűlölni nem születhetsz,
Szeress te is hát!

Nagy Antal Róbert: Töprengő virág

Ronda a gyökér,
pedig táplál és étet.
A fény felettem.

Czégény Nagy Erzsébet: Dilemma

élhetőbb lesz-e
a kinti világban vagy
egy arculcsapás

Lénárt Anna: Születés

egy aprócska mag
győz az élni akarás
pattan a burok

Győri Nagy Attila: csoda

fájdalmas az út
az élet az eredmény:
mennyei csoda

Dobrosi Andre a: Megbélyegzetten

Egy pecsét rajtad:
e világra megfelelt.
Egyszer lekopik.

Nagy Antal Róbert: Születés

Kicsiny mag moccan.
Reménybe ájul a táj.
Búzakalász lesz.

Szabó Eszter Helka: Lány lett

Elkábítottak.
Nem álmodtam. – Fém zokog.
Lány sírhat csak így.

Kutasi Horváth Katalin: Fényszülött

Fény szüli, nyúlik,
Árnyékká serdül gyorsan.
Meghal az éjben.

Holécziné Tóth Zsuzsa: Dilemma

Egykor kínok közt
megszülettem. Vajon mi
a küldetésem?

Dobrosi Andrea: Meseszép

Ha bába lennék,
világra segíteném
az összes csodát.

Niedermayer József: Újember születik

Ím' életgyertya
gyúl; szeretetburokban
kies világban

Czégény Nagy Erzsébet: Születésem

nem kérdeztek meg
anyám kínjai előtt
akarom vagy sem

Vigh Krisztina: Születés

megérkezünk e
világba elhagyva az
öröklét burkát

Petres Katalin: Örök remény

Felragyog a Nap.
Fény születik, amikor
felsír egy gyermek.

Cseke Ibolya: Emlék

boldogság fogant
veled a pillanatban -
emlék született

Kutasi Horváth Katalin: Hús-vér

Lehull a páncél.
Vitézből ember látszik
Kibontakozni.

Orbán Fitori Melinda: hála az Úrnak

újjászületvén
ujjaimból virág nő
díszíti trónod'

Holécziné Tóth Zsuzsa: Életünk

Születés. Halál.
És ami közöttük van,
az az életünk.

Dobrosi Andrea: Ringató

Anyaságra lelt
a kibomló hóvirág
tavasz ölében.

Szabó Eszter Helka: Dátum

Adat lesz majd.
Neved nincs. Évszám már van.
Nullát ír Isten.

Petres Katalin: Kérdés

Tüdődbe hasít
az első lélegzetvétel.
Hová kerültél?

Dobrosi Andrea: Téli

Születésemkor
hópelyhek arca csillant
jégcsap-tükörben.

Dobrosi Andrea: Alakul

Elvárásokra
érkezel, de a formát
te magad adod.

Kutasi Horváth Katalin: Tojásdal

Kipattan héjam.
Kíváncsi kis lény bújik
Elő belőlem.

Szabó Eszter Helka: Születésem

Félve siklottam
tested hullámvasútján.
Mégis itt vagyok!

Nagy Antal Róbert: Élet és halál

Fénnyel szülsz földem,
nincs vad gyom körülöttem.
Minek a váza?

Niedermayer József: Sorskezelési útmutató

Szél el ne fújja
két végén se égesd mert
gyertya csak egy van!

Dobrosi Andrea: Teremtés

Pillangókat fest
az égre ismét a nyár.
Létecssetvonás.

Vigh Krisztina: eredő

életem kaptam
életet adtam másért
ne szeressetek

Szemes Zsuzsanna: Csemete

Megbújtál bennem
mint pici mag a földben
kicsírázhatnál

Sidó Angéla: Esemény

születésre vagy
várva halálra - lehet:
egy és ugyanaz

Orbán Fitori Melinda: nem egyszerű

születésemkor
anyám hajába fészket
rakott sírásom

Boga Bálint: Kozmosz születése

Kozmosz született
Valaha a káoszból.
Vajh' most is így lesz?

Kutasi Horváth Katalin: Szülés

Kettős kín, kincs, de
Teher is egyben, vér és
Veríték könnyez.

Niedermayer József: Pillanatok születése

Ugyan csak „most” van, s
elefánt hátán nyugszik;
mégis leeshet?

Szabó Eszter Helka: Születésed

Télen fogantál.
Áldott nyár ringott bennem.
Bimbó bomlott ki.

Dobrosi Andrea: Fogadtatás

Az ismeretlen
ajtáját nagyra tárja
földi lét keze.

Niedermayer József: Körforgás

Mi meghalt, azt csak
születés pótolhatja, s
bú örömré vált.

Dobrosi Andrea: Pillanat

Egy fűszál hegyén
ücsörgő harmatcseppben
napsugár fogan.

Szabó Eszter Helka: hátratekintés

kaktuszok között
másik élet volt anya
méhében boldog

Kutasi Horváth Katalin: Újszülött

Bármilyen lehet még
- Most látott napvilágot -,
Csodákra képes.

SZERELEM

Győri Nagy Attila: délibáb

száraz sivatag
homokszemei között
virágot látok

Sárossi Rózsa /rozetta/: sokféle szerelem

férfiak és nők
férfiak és férfiak
nők és nők párban

Czégény Nagy Erzsébet: hiány

szerelem híján
gyökérvesztett fa vagyok
megdermedt lélek

Gősi Vali: hamis

tiszta arcodat
felejtés fátyla fedi
mosolyod hamis

Dobrosi Andrea: Szerelem

Mikor nincs válasz,
petárdák között a csend,
s te megtalálsz.

Kutasi Horváth Katalin: Segítség

Sajdul hiánya.
Ködből bukkan alakja.
Kezét kinyújtja.

Mukli Ágnes: Tapintatos

Tedd tenyerembe
arcod, hadd érintsem meg,
felhőtlen éggel.

Vigh Krisztina: reggel

tested lepedőn
hagyott negatívjába
fészkelem magam

Cseke Ibolya: Ringató szavak

vallomásaink
szívünk tintájával írt
ölelő szavak

Orbán Fitóri Melinda: ébresztő

lényedre fagyhat
lüktető csodák nélkül
langyos szerelmed

Dobrosi Andrea: Mindig

Mást, azt nem tudok,
ha nem vagy itt, féltelek,
s ha karomban is.

Győri Nagy Attila: szerelem 01

tőr a szívembe
alkohol a vérembe
és csak táncolok

Győri Nagy Attila: szerelem 02

részezen élek
semmit és mindent kérek
talán csak tőled

Gősi Vali: semmibe hajló

panaszosan sír
az a gyönyörű-szép szó
semmibe hajló

Herczeg-Vecsei Katalin: Eszperente szerelem

Tested, szellemed
vetkezzesz meztelenre,
s tedd tenyerembe!

Vigh Krisztina: nézőpont

ugyanaz vagyok
aki szeret aki nem
áldozat gyilkos

Pócsi Andrea: a kitartó

ablakod nyitva
most összezárt szárnyakkal
állok ajtódban

Mukli Ágnes: Eltékozolt

Hervadt szirmokat
kerget a faggató szél.
Vörös rózsza volt.

Czégény Nagy Erzsébet: összetartozás

kezem kezedbe
izzad, nem engedlek el,
összetartozunk

Kutasi Horváth Katalin: Szívpára

Közös a tányér,
Megosztott gombóc gőzöl.
Párás lett szívem.

Petres Katalin: Válasz Diana Sotónak

Egy gyufát gyújtasz,
százféle tűz lobbanhat,
óvd a parazsat –

Cseke Ibolya: Első pillantás

Összesimuló
tekintetek... szemekkel
játszott szerelem.

Vigh Krisztina: é méstő tűz

ott vagy mindenben
ami megérint fáj ez
a végtelenség

Sárossi Rózsa /rozetta/: tévhit

mi a szerelem?
mikor meglátod istent
másvalakiben

Ordas Andrea: Kórházban

Fekszem az ágyon,
Péterre vágyom, nem jön,
Majd holnap látom.

Dél Tamás: Vajon?

Ha mérlegeled:
vajon ez szerelem-e?
Biztos, hogy nem az.

Mukli Ágnes: Szeretnek

Védtelenségig
egymásba kapaszkodnak
halállal szemben.

Imre Zoltán: egy kép hátoldalára

csigacsók hídon
szárba szökkent törékeny
fűszálszerelem

Vigh Krisztina: idill

sietős léptek
közt lármás délutánban
galambpár sétál

Dobrosi Andrea: A fellegekben

Csak egy irány van,
két lélegzetben egy cél,
semmiből minden.

Vigh Krisztina: szerető

a hiánya és
a vágy összetartoznak
villám és dörgés

Gósi Vali: csendhangok

hamis szavakkal
önmagunk áltatása
szíven ütő csend

Trási Edina: kezem a kezében

levegő remeg
izzik a Naptól a táj
csak szívünk reszket

Mukli Ágnes: Plátói

Hiányod visszhang,
sosem volt érintésben
alvó jégvirág.

Rosta Gábor: Ő

Szerelmes álmom
Csak lágy lépteid várom
De ő nem felel

Sz L Netala: Reszkető

Reszkető kéjjel
Magzatként bújok hozzád
Örök önzéssel

Sárossi Rózsa /rozetta/: mi a szerelem?

gyorsan változó
sokszínűen kavargó
kaleidoszkóp

Petres Katalin: Kitartás

Nem kérdezgetünk,
napról napra létezünk,
lényeg, hogy együtt.

Dobrosi Andrea: Bizsergés

Mikor nem tudod,
csak örülsz, csak kérdezed:
mi ez az egész?

Vigh Krisztina: kalibrálva

szívdobbanás a
köztünk lévő távolság
mértékegysége

Orbán Fitóri Melinda: szerelem nélkül

galléromon ül
sápadt kis arcocskával
csendes magányom

Gősi Vali: szökevény pillanat

néma csók alatt
elrejtőző pillanat
mára megszökött

Petres Katalin: nagy szavak

nagy szavak helyett
a mindennapos tettek
még igazabbak

Cseke Ibolya: Elmúló szerelem

Halk szívdobbanás,
egy csendbe szótt vallomás.
Továtűnt varázs.

Sidó Angéla: végzetes szerelem

addig táncol száz
tündér talpa szíveden -
míg el nem töri

Tánczos András: IV. haiku

Kéz nyúl kéz felé
Általad leszek én több
Telihold les ránk

Mukli Ágnes: Szavak nélküli

Lárma helyett csend.
Burjánzó gondolatok.
Félbeszakítod.

Boga Bálint: Testi és lelki szerelem

Egymásra talál
Anima s animus is,
Ha a test már egy?

Dobrosi Andrea: Névmások

Mikor nincs játszma,
csak őszinte szavak,
te és énből mi.

Cseke Ibolya: szerelmes álom

csillagok között
jártam álmomban – veled
súlytalan szálltam

Mukli Ágnes: Gyászos

Hazug szavakban
élettelen zuhanás,
fájó hagyaték.

Szemes Zsuzsanna: tűzrózsa

tüzes szerelmünk
kinyílt mint a rózsza
vörös lánggal ég

Sövegjártó Edit Karolina: Láz

Beleborzongsz, ha
havas, téli erdőn a
nyakadba csókol.

BARÁTSÁG

Kutasi Horváth Katalin: Mi fér bele?

Elvetett sulykok,
Megbocsátások, könnyek.
Katarzisélmény.

Sárossi Rózsa /roze tta/: ajándékként fogadd

ha barátodnak
nem te vagy fogorvosa
ne nézd a fogát

Sárossi Rózsa /roze tta/: tolvaj

csalfa barát, ki
bizalmadba férközve
ellopja hited

Dobrosi Andrea: ...s én a Nap?

Láthat-e bennem
mást, mint reménysugarat,
ha ő ablakom...

Kutasi Horváth Katalin: Látogatás

Kerget a féltés,
Megnézem, hogy vagy tényleg.
Nem elég írnod.

Szabó Edit Irma: karmakötelék

égi segítő
karmikus kötelek
bilincsébe zár

Vermes György: Korral jár

Ahogy öregszünk,
Egyre nagyobb értékű:
igaz barátság!

Ordas Andrea: Nincs távolság

Kanada messze,
A távolság nem számít,
Így is jó együtt.

Dobrosi Andrea: Barátot felvesszünk

Kemény kritikát
vajszívbe csomagolni:
igazi próba.

Kutasi Horváth Katalin: Mágnesesség

Bizalmam árad.
Erős a mágnes, Ágnes,
Baráttá lettünk.

Czégény Nagy Erzsébet: orvoslás

lélek fájdalmát
helyrebillenteni csak
egy barát tudja

Mayer Zsó: ölelés

valódi barát
ölelése igazi
megnyilvánulás

Dobrosi Andrea: Értem teszed

Ha megbántanál,
az neked jobban fájna.
De értem teszed.

Varga Katalin: Csak érdek?

Mit vársz hát tőlem?
Általam legyél híres?
Érdek vezérel?

Dél Tamás: Vízben 3.

Ha ő a csónak,
abban sokan elférnek.
Nem kétszemélyes.

Dél Tamás: Vízben 8.

Megesküdött, hogy
megment, vagy velem fullad.
Állja a szavát!

Holécziné Tóth Zsuzsa: Útitárs 1.

Mint árnyék a fényt,
Sorsom követed, tehát
útitársam vagy.

Kutasi Horváth Katalin: Örökre

Becsületszóra,
Végig, míg én is élek,
Követem sorsod.

Mukli Ágnes: Rám hangoltan

Úgy adsz, hogy nem kérsz.
Pofonjaid csattannak,
kijózanítasz.

Rosta Gábor: Kút

A mélybe estem.
Zuhanok, mindjárt végem.
Barátom megment.

Orbán Fitóri Melinda: ketten

beléd karoltam
vittél – könnyes szívvel is
álltuk a sarat

Dobrosi Andre a: Sok beszédnek...

Ne magyarázkodj!
A féligazság olyan,
mint jég-rianás.

Herczeg-Vecsei Katalin: Barátság

Barát az, aki
a te démonoddal is
bátran szembeszáll.

Vermes György: Sírás

Ne sírj egyedül!
Oszd meg a barátoddal,
Felszárítja majd.

Czégény Nagy Erzsébet: biztos talaj

biztos talaj az
életünkben csak egy van
igaz barátság

Kutasi Horváth Katalin: Kritizálj!

Igazad túske.
Nem simításra vágyom.
Rózsa sebezzen.

Holécziné Tóth Zsuzsa: Barátod vagyok

Barátod vagyok,
ahogy a hegy a völgynek.
Szeretetföldek.

Ordas Andrea: Oxigén

Cső az orromban,
Nem barátom, nem kincsem,
Fújják, de nincsen.

Cseke Ibolya: Őszinte barátság

Jó barátom vagy...
nem azért, mert elvise lsz...
hanem mert rám szólsz.

Dobrosi Andrea: Baráti státusz

Nincs mit mondanod?
A hallgatás opció,
menedékjogod.

Orbán Fitóri Melinda: barátnőmnek

beszélsz – hallgatom
Úr adott nekem – szerény
jóindulatú

Cseke Ibolya: csalódás

barátaimból
lesznek a legkedvesebb
ellenségeim

Pócsi Andrea: kincsestár

már ütött-kopott
barátságunk fedele
nem záródhat le

Kutasi Horváth Katalin: Mérlegelés

Belefér? Mégse?
Ne mérlegeld már, vége!
Tedd le a súlyom...

Orbán Fitóri Melinda: ajándékbarátság

egymás szeméből
erőt szívunk frizuránk
s jó kávénk mellé

Pócsi Andrea: hangzattan

összehangolnak
kiskanál-csörgéseink –
lármából dallam

Boga Bálint: Barátok lelke

Kinyílt az ablak,
Besüvített a szél: holt
Barátok lelke.

Kutasi Horváth Katalin: Szeretet-éhség

Éhezett, fázott,
Lelke csupasz volt, fájó.
Szívembe vettem.

Boga Bálint: Barát utolsó szava

Távozó barát:
Hallom még ki nem mondott
Utolsó szavad.

Tánczos András: LVI. (bizalom) haiku

A bizalomnak
mindig két éle van. Ne
élj vissza vele.

Szemes Zsuzsanna: barátság

gondok gyötörnek
barátságod átölel
minden kisimul

Kutasi Horváth Katalin: Bármikor

Rég nem beszéltünk.
Ott folytatjuk, mint egykor,
Idő nem számít.

Sidó Angéla: barátom vagy ellenségem?

te számíthatsz rám
rád számíthatok én – ha
nem vagy számító

Trási Edina: Közösség (barátság)

Méhek zsonganak,
Egy bolynak tagjai mind,
Közös a rét is.

Orbán Fitóri Melinda: aki hiányzik

legjobb barátnőm
anyám volt – hús tornácon
hangjával ölelt

Kutasi Horváth Katalin: Tűzoltás

Tűzbe is mennél.
Barát pirul a máglyán.
Esőt támasztasz.

Pócsi Andreá: a „kapcsolat”

távol is közel
azonos hullámhosszon –
lélekpárbeszéd

Rosta Gábor: Mi az?

Barátság: vészes
Fogalom, sokat elbír.
Életre szóló.

Pócsi Andrea: fő az időzítés

mindig jókor jössz
életek sorozatán
vándorlunk együtt

Sövegjártó Edit Karolina: Örök

Nem kell eskü és
álszent fogadalom. Te
és én is tudjuk.

Győri Nagy Attila: ketten

örökké együtt
bárhová tart életünk
jóban és rosszban

Kutasi Horváth Katalin: Fellángolás

Szimpátia láng.
Mély érzés lobban benne,
El ne vakítson!

Rosta Gábor: Segítség

Még ha csalódnál,
Ha bajba is kerülnél,
Barátod segít!

NEVETÉS

Kutasi Horváth Katalin: Boszorkányság

Kacajod édes.
Boszorka bújt meg benned?
Varázsod átjár.

Keszy-Harmath Dániel: Téli fűz kacaja

Zúzmara nevet
a fa minden levelén,
fehér a reggel.

Mukli Ágnes: Közeledben

Boldogságom vagy,
virágok illatában,
napfényt nevetsz rám.

Kutasi Horváth Katalin: Ébredés

Derűs a reggel.
Bal lábbal kelsz ki, mégis
Kacagsz csak rajta.

Dobrosi Andrea: Szomjra

Hang oázisa
a csend sivatagában.
Kitörő jókedv.

Vermes György: Száguldás

Az idő száguld.
Rövid, ha nevetsz, hosszú,
Hogyha keseregsz.

Kutasi Horváth Katalin: Fize tség

Humorra éhes?
Tréfát főztem ki mára,
Mosoly a hála.

Czégény Nagy Erzsébet: kacaj

hangszálad ívén
kacagó gerlék ülnek
arcizmod feszül

Pócsi Andrea: bújócska

szád szögletében
huncut görbület bujkál –
keresetlenül

Kutasi Horváth Katalin: A rendező

Vígjátékpróba.
Hibáznak egyre-másra.
Nem nevetek már.

Dobrosi Andrea: Amikor nevetsz

A kis gödröcskék
tágulatában egy kert.
Örömöd sarjad.

Szabó Edit Irma: Kunkorodik

Szád kunkorodik,
tótágast áll az öröm
vidám arcodon.

Kutasi Horváth Katalin: Elcserélve

Felemás zoknim.
Kuncogás rázza vállad.
Bátran nevethetsz!

Mayer Zsó: Álmomban

Álmomban csillag
tündökölt, te voltál tán?
Nevetséges kép.

Dobrosi Andrea: Felhőtlenül

Átadod magad
az öröm születésnek.
Arcodon bölcső.

Cseke Ibolya: Daninak

ragyogó szemek
felcsillanó értelem -
unokám nevet

Kutasi Horváth Katalin: Tisztában

Csikizem talpát.
Kapkodja lábát fürgén,
vígán gagyog még.

Kutasi Horváth Katalin: Előírás

Bohóc vagy, botlasz.
Nevetess! Csinnadratta
Könnyedet rejtse!

Orbán Fitóri Melinda: szeretet

ha nevetsz sok kis
pillangó röppen - szárnyuk
arcon simogat

Trási Edina: Amikor nevetsz

Béklyót ledobva
Szárnyal égig a lélek
Felragyog a Lét

Vermes György: Egy szál

Egy szál mosolyba
Öltözött: tudta, hogy a
Mosoly öltöztet!

Kutasi Horváth Katalin: Gyógyír

Nevetve lépdelsz,
Csilingel vidám hangod,
Ragadós gyógyszer.

Petres Katalin: Végletek

Zord felhők mögül
felragyog az arany Nap:
bánatra kacaj.

Dél Tamás: Nem csak mi neve tünk 1.

Kacagó gerlék
szabadtéri moziban,
belépő nélkül.

Mukli Ágnes: Fogadd ...

Ne vess a Napra,
beragyogja az eget.
Hozzád ér, engedd.

Cseke Ibolya: színes mosoly

eső múltával
szivárványt kacag az ég -
lelket csiklandoz

Kutasi Horváth Katalin: Vízükörben

Tó vizén csobbansz.
Mosolyhullámod terjed,
Sokszorozódom.

Rosta Gábor: Gyógyszer

Nevetni mindig,
Sírni soha, a gyógyszer
Csak a jókedved.

Niedermayer József: Vetésforgó

Van, ki most megy el
közülünk, mást pedig épp
visszaküldenek!

Trási Edina: Élet-balzsam

Eső elnyugszik
Felüdül mindaz mi él
Amikor nevetsz

Szilágyi József: Nevetés múltán

Fám sötét lombja
Idegen madarat rejt.
Elszorul szívem.

Kutasi Horváth Katalin: Idill

Nap süti arcod,
Derű és béke részed,
Szád fülig ér már.

Orbán Fitóri Melinda: játék

csiklandoz huncut
kacaj - csúszkálunk vidám
csigaházunkban

Kutasi Horváth Katalin: Babona

Pénteken vigadsz,
Vigyázz magadra, pajtás,
Vasárnap sírsz majd...

Herczeg-Vecsei Katalin: Nevetés

Járványként terjed
- bár tisztító, gyógyító -
a közös jókedv.

Pócsi Andrea: villantó

az orra előtt
egy mézesmadzag húz el –
nevet a vége

Vermes György: Veszteség

Az a nap, mikor
Nem nevettél, bizony, az –
Egy elveszett nap!

Mukli Ágnes: Veled

Mosolyod ragyog,
nevetésed visszhangzik
patak medrében.

Kutasi Horváth Katalin: Diadal?

Örömöd: veszted.
Hagytad volna későbbre,
Korán nevettél.

Pócsi Andrea: csi(r)iz

mosolyba ragadt
vattacukor életek –
facebook-kirakat

Cseke Ibolya: Múlik az idő

Szívemben kuncog
még a kislány, ki voltam –
Csak más nevettet.

Kutasi Horváth Katalin: Bármí áron

Drágán szerezted,
Hajszoltad mindenáron:
Örököd illan.

Orbán Fitóri Melinda: szívhez szóló

nevetésed két
kis gödröcskéből pattint
örömbukfencet

Kutasi Horváth Katalin: Mosolypirula

Simítsd a fájást,
Mosolyod kend rám írként,
Gyógyulttá válok.

Niedermayer József: zsiráfűnöző

álcázod magad
napszemüveg mögé bújsz
nyakad behúzkod

Kutasi Horváth Katalin: Hatásod

Tükrözöm lelked.
Felszabadít a lényed.
Nevetve nézlek.

Szemes Zsuzsanna: nevetés

látom hogy jól vagy
kék gyermeki szemedben
ott a nevetés

Dobrosi Andrea: Elixír

Hatalmadban van
a mindennapi kenyér.
Nevetés-szelet.

Győri Nagy Attila: bánat nélkül

minden bánatot
félredobtam messzire
és csak kacagok

Niedermayer József: Gavallér

Nyájas úr egy szál
rózsát hozott; meg is szúrt
tüskéje legott...

Petres Katalin: Őszintén

A tó tükrében
fodrozódnak képeim:
önirónia.

Pócsi Andrea: (b)álarc

lehetsz a szmájli –
virtuális valóság
maszkaráljában

Boga Bálint: Korunk hangulata

Már nincs gondtalan
Nevetés, csak arcunkra
Ráfagyott mosoly.

DÜH**Szabó Edit Irma: A düh pengéje**

A düh pengéjét
csak a szeretet képes
kicsorbítani.

Szabó Edit Irma: Villámpatkók

Villámpatkókkal
viharlovak vágtaznak,
rúgják az eget.

Sárossi Rózsa /rozetta/: hatás

ha nem rejtet el
szégyelled majd dühödet
kitisztult fejjel

Czégény Nagy Erzsébet: kisugárzás

ajkad torz mosoly
szemed hamis tükörkép
égiháború

Kutasi Horváth Katalin: Teher

Megbántottalak,
Mérged terhét cipelem.
Megbocsátasz még?

Mayer Zsó: Hiányod

Álomképzelet,
Megvalósulatlan tett,
Hiányérzőkép.

Dobrosi Andrea: Félkómasan

Már megint hajnal,
indul a mókuserék.
Na de ki vezet?

Herczeg-Vecsei Katalin: Dühös vagyok

Rám szakad az ég,
beborít a sok hullám:
fojtogat a düh.

Kutasi Horváth Katalin: Háborgás

Kavargó átkok,
Fulladozó remények,
Tengernyi méreg.

Biletzky Barna: Elengedés

Ha elengeded,
már nem nyomja lelkedet
dühöd és mérged.

Trási Edina: Belső vihar

Hangtalan vihar,
Mely csontot tör, velőt tép,
Kárt csak bennem tesz.

Varga Katalin: Vad acsarkodás

Mint harci kutyák.
Megvadulva harcolnak.
Vad acsarkodás.

Kutasi Horváth Katalin: Rosszaság

Légy fegyelmezett!
Nem hallgatsz józan szóra,
Tűrelmed veszted.

Sz L Netala: A düh igagazsága

Vakság vakítja,
Mégis meggyőz. Állítja:
Jó okkal pusztít.

Biletzky Barna: Távozás

Mély düh szorítja
napjaidnak perceit.
Hagyd, hogy távozzon!

Cseke Ibolya: Nyugi!

Dühös kis pukkancs,
Ne túráztasd már magad,
mert még felrobbansz!

Kutasi Horváth Katalin: Olvadáskor

Csúszik a léptem,
Hó leve gátol, toccsan.
Eljutok hozzád?

Sz L Netala: Tesztoszteron ballada

Lenne két életem,
Leélném, jaj, szelíden
Egyiket talán.

Herczeg-Vecsei Katalin: Düh

A düh könnyei
– ahogy végiggördülnek –
perzselik arcom.

Dobrosi Andrea: Lendületben

Forrongó hévvel
az első reakció.
Betonfejelés.

Kutasi Horváth Katalin: Duplán

Jól kiraboltak.
Koldus voltál, koldusabb
Lettél kifosztva.

Dél Tamás: Territórium

Szétcsapja fülét,
harsog a rád rohanó
elefántbika.

Sági Erzsébet: Béke veled

Vaksi dühében
nem látja a szivárványt.
Kár. Isten üzent.

Cseke Ibolya: Megszabadulás

Dühöd önmagad
Méregpohara, öntsd ki
keserveidet!

Kutasi Horváth Katalin: Tűzokádók

Sárkányból lettünk,
Dühöngő katlan bendőnk.
Lángolunk olykor.

Varga Katalin: Arcpirosító

Dühöd vezesd le –
Ne legyen ez a sminked.
Arcpirosító.

Petres Katalin: Üzenet

Lángoló arccal,
villámló tekintettel
üzenem: ELÉG.

Vermes György: Javaslat

A düh kinyitja
A száját, ezzel szemben –
Bezárja az ész!

Sz L Netala: Fojtott

Fájdalma szétmar,
Nem szabadulsz egyhamar,
Alattomban rág.

Dél Tamás: Az arénában 5.

Utolsó döfés.
Ki adja, és ki kapja?
Mindjárt kiderül.

Győri Nagy Attila: robbannék

néha robbannék
darabokra szerteszt
ha szétvet a düh

Kutasi Horváth Katalin: Vihar készül

Arcod kipirult,
Méreg izzik szemedben.
Mennydörög szavad.

Szemes Zsuzsanna: Latyak

Esik az eső,
megolvad a hómező,
dühít mindkettő.

Sz L Netala: Parttalan

Parttalan zúdul,
Csak mikor már elcsitul,
Szabsz néki gátat.

Dobrosi Andrea: Csata

Túl hamar döntesz,
mielőtt mérlegelnél.
Az indulat győz.

Móra Panka: vége

nem keresel nem
írsz nem hívsz nem baj mindegy
lettél szememben

Sz L Netala: Hirtelen

Indulatomat,
Hirtelen haragomat
Hogyhogy nem bánom?

Petres Katalin: Figyelmeztetés

A mélyben láva
fortyog a felszín alatt.
Óvakodj tőlem!

Herczeg-Vecsei Katalin: Villámok

Lesújt a villám.
Természetanya bosszús,
dühösen néz ránk.

Kutasi Horváth Katalin: Tehetetlenül

Kihunyt a szikra,
Nincs kovakő szívemben,
Dühöm világol.

Cseke Ibolya: Fegyvernyugvás

Harag, a gonosz
Fegyvere a nyugalom
Zavarására.

Szabó Eszter Helka: Düh

Sárga szem villog.
Kígyótest prédára les.
Útját állja Isten.

Biletzky Barna: Tehetetlenség

Mely érzés okoz
nap mint nap erős dühöt?
Tehetetlenség.

Cseke Ibolya: Megbékélés

Lelkedben dúló
düh bocsánatért kiált.
Ne büntesd magad!

Kutasi Horváth Katalin: Végleg

Lemerült élet.
Feltölteném, ha tudnám.
Nincs aksi hozzá!

Sövegjártó Edit Karolina: Dilemma

Ember vagy állat?
én tudom, ő érzi, ez
vulkánkitörés.

Cseke Ibolya: Fájó szavak

Mint a mérgezett
nyilak, fájni repülnek
a dühös szavak.

Sz L Netala: Vége-nincs

Dühből épülő,
Sorsot, lelket feldúló
Világpusztulás.

Győri Nagy Attila: néma düh

úgy kiáltanék
emberek hé segítség
néma maradok

Biletzky Barna: Szemedben látom

Szemedben látom
azt a fájdalmas dühöt.
Én vagyok az ok.

Cseke Ibolya: Tövises szív

Haragos szívvel,
düh tintájával írott
szavak – tövissek.

Sövegjártó Edit Karolina: Kemény

Haragból épít
elefántcsonttornyot az
elemi ösztön.

Biletzky Barna: Vihar

Természet dühe
mindenhol megjelenik:
ember okozta.

SZÉPSÉG

Kutasi Horváth Katalin: Növénygyűjtemény

Fiatal álmok,
Letűnt korok virága,
Lepréselt vágyak.

Sárossi Rózsa /rozetta/: őseid műve

szép vagy szép vagy de
ne magadra légy büszke
gének érdeme

Kutasi Horváth Katalin: Szárnypróba

Hattyú-tükörkép:
Kétszeres szépség tárul,
Dalol a tó is.

Dobrosi Andrea: Önkritika

Aphroditének
elküldenék egy ímélt:
csatolja magát!

Mukli Ágnes: Alkony

Cinóbervörös,
sugárzó napsütésben
színharmónia.

Cseke Ibolya: belső érték

mit ér a szépség
ha nincs benne tartalom –
üres díszdoboz

Szabó Edit Irma: Lótuszvirág

Kék lótuszvirág:
iszapban gyökerező
szellemi tudás.

Cseke Ibolya: ártatlanság

fehér liliom
mámorító szépsége
ringató álom

Győri Nagy Attila: vakító

szemedben az ég
szívedben a lángolás
eléget a fény

Vermes György: Öregkor

Ha megöregszünk,
A szépség átalakul
Belső értékke!

Dobrosi Andrea: Smink

Több réteg festék
sem takarja a foltot.
A báj meztelen.

Cseke Ibolya: Bale rina

Ha libben a tánc,
röppen a szoknya túllje.
Megmozdul a báj.

Kutasi Horváth Katalin: Prométheusz ként

Csúcsok merednek.
Zord gyönyörűség láncol,
Bár keselyű tépked.

Mukli Ágnes: Csendélet

Abroszon almák,
mázas köcsögben tejszag,
kezek gyümölcse.

Kutasi Horváth Katalin: Tóparton

Víztükör csillan,
Nyugodt árnyékok fodra
Szépséget áraszt.

Keszy-Harmath Dániel: Udvarlás

Csini vagy, kislány!
Kő' kóla vagy ribizli?
Megyünk mozizni?

Kutasi Horváth Katalin: Pirkadás

Hajnali harmat,
Virágon égi könnyek,
Nap szárogatja.

Dobrosi Andre a: Kisugárzás

Magam sem tudom,
valami őserő ez.
Pulzáló szépség.

Vigh Krisztina: a kedves

emlékül őrzik
szelíd ráncok szemeid
régvolt mosolyát

Kutasi Horváth Katalin: Merengés

Elsimult ráncok,
Derűs mosoly az arcon,
Suhanó emlék.

Biletzky Barna: Szemed

Ragyogó szemed
áradó szépségének
vagyok a rabja.

Mukli Ágnes: Életkedv

Üde ifjúság
hajfonatában álmok,
beteljesülés.

Szabó Edit Irma: Szivárványgyermek

Angyali szépség:
fényzivatarban úszó
szivárványgyermek.

Kutasi Horváth Katalin: Eső után

Könnycseppben öröm,
Felismert békesség íve.
Szivárvány készül.

Dobrosi Andrea: Kint-bent

A látvány adott,
csak rossz helyen keressük.
Lélekmozaik.

Cseke Ibolya: Látszat

Semmi értelme
annak, hogy ferd az arcod,
ha lelked szürke!

Dobrosi Andrea: Nézőpont

Darázsderekát
most úszógumik fedik.
Többet nézhetek.

Vigh Krisztina: nyár

részeg sugarak
hányják arany fényüket
a háztetőkre

Petres Katalin: Veszedeelmes szépség

A kígyó csodás
mintája elkápráztat,
mérge halálos.

Imre Zoltán: Nyári zápor

szivárványégbolt
nyargal a vízen cseppnyi
olajkupolán.

Sövegjártó Edit Karolina: Valódi

Örökkévaló
pillanat, mikor szíved
kitárod felém.

Vigh Krisztina: naplemente

aranyló alkony
rőt színekbe öltözve
megölel a csend

Kutasi Horváth Katalin: Felhőtánc

Kék égen fátyol,
Foszlik vagy duzzad selyme,
Pára varázslík.

Dobrosi Andrea: Pletyka

Szépnek nevezett,
de csak a hátad mögött.
Tartsa meg hitét!

Herczeg-Vecsei Katalin: Kaktusz

Sűrű tövis közt
minek bújsz árnyába?
Csodálatos vagy!

Szabó Edit Irma: Éledő természet

Természet éled,
isteni harmónia
bontakozik ki.

Vigh Krisztina: szépség

szépséged nem más
tiszavirágzás csupán
a lelked örök

Cseke Ibolya: Mert szép

Virágba borult
tarka rét. Lány, hajában
pitypangkoszorú.

Biletzky Barna: Mulandóság

Szépség mulandó,
ám nem múlik el soha
a szeretetem.

Sövegjártó Edit Karolina: Az élethez kell

Egy erdő csendje,
Platán kérgén üzenet,
Mozart zenéje.

Vigh Krisztina: me rengő

virágszirmokról
párolgó illat néma
csendjét bámulom

Dobrosi Andrea: Portré

Az egyszerűség
megteremthet nagyszerűt.
Önmaga tükre.

Herczeg-Vecsei Katalin: Otthon

Bárhová jutok,
szépséges hegykoszorú,
utánad vágyom!

Cseke Ibolya: Lélekfény

Szépség, belülről
áradó fény – mikor a
lélek sugárzik.

Rosta Gábor: Szépség

Szépségen sokat
Megvehetsz, elvakíthat.
Belsőöd fontosabb.

Vigh Krisztina: káprázat

hajnali harmat
gyöngyéből pókháló fűz
csillogó ékszer

Kutasi Horváth Katalin: Eliramlik...

Porba hullt szépség,
Egykoron lugas éke,
Vádlón tekint fel.

Szemes Zsuzsanna: Ragyogás

Gyermeki lényed
huncut kerek mosolya
arcodon csillog.

Petres Katalin: Mi a szépség?

Szép, ami érdek
nélkül tetszik? Érdekel?
Legrelatívabb.

Vigh Krisztina: Ajándék

Képet festettem,
virágosat, szirma nyílt
benne a szónak.

Kutasi Horváth Katalin: A csábító

Vöröslő rózsám!
Bársonyos, üde szirmod
Kelletti báját.

Sidó Angéla: Párhuzam

Szépség: ka litka –
az ajtó tárva-nyitva,
mégsem menekülsz.

Biletzky Barna: Lelked szépsége

Lelked szépsége
elhomályosít mindent,
'mi csak létező.

FÉLTÉKENYSÉG

Kutasi Horváth Katalin: Bizalom

Szívemben elférsz.
Igaz, a féltés mellett.
Ki az erősebb?

Kutasi Horváth Katalin: Verlaine

Pisztolylövések.
Féltés és féltékenység,
Sebesült csukló.

Kutasi Horváth Katalin: Petrarca-utód

Ne lépj a főre!
Irigylem tőle lépted.
Inkább repülj hát!

Holécziné Tóth Zsuzsa: Szeretetsapda

Addig szerettem,
Amíg el nem érhettem.
Most ő félt engem.

Dobrosi Andrea: Fél pár

Megerősítés
hiányában elmaradt
kapcsolatrendszer.

Kutasi Horváth Katalin: Csak nekem

Lámpásként éghetsz,
De csak ha nekem fénylesz.
Mást ne világíts!

Varga Katalin: Egy zöld szemű szörnyeteg

Csúfan közénk állt
Egy zöld szemű szörnyeteg,
De elzavartuk.

Kutasi Horváth Katalin: Színpadon

Tapsvihar részed.
Lehet, hogy jobban játszol?
Eredj a színről!

Dobrosi Andrea: Parlagon

Bevetett földből
a magokat kinézni.
Oltalomugar.

Mukli Ágnes: Féltékenység

Nem menekülhetsz,
békétlenül csak sajog,
rettegő vakság.

Móra Panka: Gourmet

Csókod keserű.
Alaptalan vádakkal
túlfűszerezted.

Holécziné Tóth Zsuzsa: Nyom nélkül

Úgy érzem, végem,
Mióta elmentél, nyom
nélkül elvesztem.

Kutasi Horváth Katalin: Figyelsz

Zöld szemed villan,
Fürkészed egyre ajkam:
Szólok-e – hozzá.

Tánczos András: I. haiku

Bánatlépcsőkre
sápadt holdkönny hull a lá.
Arcot temetek.

Zvolszky Zita: Hajnal

Elsápad a Hold
bíbor, hajnali Naptól,
cinegeszótól.

Kutasi Horváth Katalin: A tőkén

Nagyobbra nőttél,
Édesebb szőlőfürtöd,
Téged választ majd!

Trási Edina: Jövendők vége

Fekélyes, mély seb.
Én tűröm, de téged tép
Kezdet helyett vég.

Móra Panka: Mosakodj

Nem értem, te sem
érted, muszájból mégis
megteszed velem.

Cseke Ibolya: Harmadik...

Ha féltékeny vagy,
mindig lesz egy harmadik:
elméd teremti.

Kutasi Horváth Katalin: Elhagyva

Derekad karcsú,
Azt fogja át a karja,
Téged ölel már.

Mayer Zsó: másé vagy

lűktető szívem
hiába zakatol már
mást boldogítasz

Dobrosi Andrea: Túlfűtötten

A sejtelemből
nem tud kikászálódni.
Fától az erdőt.

Herczeg-Vecsei Katalin: Féltékenységek?

Cseresznyevirág
takarja el a napfényt.
Ez féltékenységek?

Vigh Krisztina: féltékenység

láthatatlanul
hozzám tartozol végső
lélegzetem vagy

Kutasi Horváth Katalin: Költőtárs

Ritmikus versed
Fülembe csendül újra.
Mért nem én írtam?

Kutasi Horváth Katalin: A szomszéd fűje

Füved kizöldült,
Nálad már a tavasz is
Előbb kopogtat?

Dobrosi Andrea: Gyógymód

Újra csak vádolsz,
pedig már megszerezted.
Vakságelixír.

Szabó Eszter Helka: Féltékenység VII.

Törekeny nő. Szép.
Nálam különb. Neked jobb.
Várlak. Én, gyarló.

Kutasi Horváth Katalin: A foszlós

Lapul a tésztám.
Mondd, meddig nő kalácsod?
Túlnő a tálon!

Szemes Zsuzsanna: Béklyó

Ölelő karod
vastag lánc a szívemen.
Ne szoríts tovább.

Herczeg-Vecsei Katalin: Keserűség

Másra nevettél.
Keserű íz a számban
a féltékenység.

Kutasi Horváth Katalin: Atyaként

Nem velem táncolsz.
Hiába nézel kérdően,
Nem adlak hozzá.

Mukli Ágnes: Gyanakvás

Falakat húz fel,
futórózsák hervadnak,
kísértő cinkos.

Trási Edina: Kutyaságom története

Terelőkutya,
Kinek nyakában kolonc,
És kolonccá lesz.

Tánczos András: Gyilkosom lettél

Gyilkosom lettél.
Testemet szögesdrótként
karod fonja át.

Kutasi Horváth Katalin: Tanárként

Csendesek nálad.
Többet írnak a lapra.
Mi lehet titkod?

Cseke Ibolya: Szabadon...

Ha menne, engedd...
Ha szeret, veled marad –
Hiába félted.

Dobrosi Andrea: Szerlemföldajz

Mikor ott apad,
itt dagad mindhalálig.
Tengermorajlás.

Kutasi Horváth Katalin: Nyomorultul

Két gyertyatartó
– Cosette szíve féltékeny –
Jean Valjean titka.

Mayer Zsó: álmaim

gondolatom fáj
párnám gyűrődésében
gyötrő álmaim

Kutasi Horváth Katalin: Kritika

Dús hajad hódít,
Szempillád íve bájos.
Túl telt az ajkad!

Mayer Zsó: bosszúvágó

bosszúvágó éltet
cserbenhagyott lelkembe
kéjes tört döftél

Kutasi Horváth Katalin: Hová készülsz?

Mi munkál bennem?
Bevallom: féltékenység.
Maradj mellettem!

Zvolszky Zita: Ősz

Smaragd fenyőnek
int a sárgán lehulló
platánfalevél.

Bak Rita: fuldoklás

féltékenységed
naponta megmérgezett
száraz fuldoklás

Trási Edina: Páros halál

Letépett szárnyak.
Egy betegségben ketten
Így halunk mi meg.

Zvolszky Zita: A kertész

Egy rózsát szeret,
hársillat bódítja el,
s megszúrja tövis.

Mukli Ágnes: Kétségek

Oldás, kötésben.
Összekuszálódott kóc,
csomók, vég nélkül.

Herczeg-Vecsei Katalin: Meghasonlás

Gyermekkoromban
féltékeny voltam arra,
akivé leszek.

Dobrosi Andrea: Telefon

Valentin keres?
Téves hívás lehet csak,
velem beszéljen!

Kutasi Horváth Katalin: Férfiúi gőg

Petrovics mérges.
Gyermeke nem hasonlít.
Anyjára ütött!

Szabó Eszter Helka: Féltékenység IX.

Bölcsődált susog
Szellő szárnya. Vihar kél.
Mindent elsodor.

Kutasi Horváth Katalin: Babits-feleség

Csinszka is várta.
Engem kértél magadnak.
Megbocsát egyszer?

REMÉNY

Holécziné Tóth Zsuzsa: Magam maradtam

Elment. Vele a
Remény is, a jövő is:
Magam maradtam.

Dobrosi Andrea: Szabadság

A feketéből
csak úgy lesz fehér, ahogy
te azt megfested.

Kutasi Horváth Katalin: Időkép

Borús a hétfő.
Felhő ruhája feslik.
Látszik a péntek.

Dobrosi Andrea: Kívánság

Mielőtt meghalnál,
viselhetnéd gondomat.
Ábrándutazó.

Czégény Nagy Erzsébet: talán

nem múlhatunk el
hamuként nyomtalanul
lélekvándorlás

Kutasi Horváth Katalin: Hattyúi kép

Mont Blanc megkísért,
Kacérkodó csillagfény
Táplál új reményt.

Vermes György: Mit kapunk?

Remény: mindenki
azt kapja vissza, amit –
megérdemelne!

Vigh Krisztina: ítélet

a bizonyosság
megöli az utolsó
kósza reményt is

Győri Nagy Attila: utolsó remény

halálos ágyon
elkönyörgött imákkal
bízunk bármiben

Vigh Krisztina: prognózis

egy nap hitedbe
vetett mag kihajt vigyázz
mivel öntözöd

Bak Rita: remény

guruló harmat
törik kerekek alatt
újra felfénylik

Dobrosi Andrea: Társsal

Hozzám szegődve
kullog a lehetőség.
Utol is érhet.

Kutasi Horváth Katalin: Logika

Száraznak tűnhet.
Zöld rügy fakad az ágán,
Ez nem bitófa.

Niedermayer József: Maszkák

Ím a farsangvég:
reménylők kormos arca
patyolattis zta.

Vigh Krisztina: de akkor is...

csillag hullása
még nem teljesít kérést
a vágy hiába

Szemes Zsuzsanna: Tovább élni

Az élet megunt,
én ragaszkodom hozzá,
reményem erős.

Sági Erzsébet: A remény kékje

Rám borult az ég
búja. Tenyérvnyi kéket
keresek, de nincs.

Niedermayer József: Várni

Eljövendő, szép
pillantásban nyugodni,
és hinni tovább...

Kutasi Horváth Katalin: Kilátástalanság

Makacs örökség:
Nem tudok nem remélni.
Átok vagy áldás?

Győri Nagy Attila: esély

a betondzsungel
közepén új palánta
kér némi esélyt

Petres Katalin: Tanulj a madaraktól

A madárdalban
szól legszebben hit, remény.
Fülelj, hogy megértsd.

Kutasi Horváth Katalin: Szókincs bővítés

Nincs „-telen” nálam,
Csak „van” van szótáramban,
Reménnyel bővül.

Mayer Zsó: remény

örökké jeges
sóhajtásod olvadó
szívzúr lehelet

Dobrosi Andrea: Versenyben

Kihagyhatatlan
kockázati tényező,
de csúcsra érhetsz.

Kutasi Horváth Katalin: Változékonyság

Dagad a Hold már.
Megcsonkult létem duzzad,
Derű növeszti.

Varga Katalin: Én nem adom fel

Én nem adom fel.
Harcolni fogok végig.
Reménykedésig.

Sövegjártó Edit Karolina: Út

Végül meghal majd,
Mi meg állunk némán az
elágazásnál.

Niedermayer József: Verőfény

Ablakot verő
napsugár gyújt bent fénylő
reményszemcséket.

Orbán Fitóri Melinda: kiút

szívemben remény
gyűrűző félelmekben
lámpást gyújtottam

Vermes György: Jut-e?

Jut-e majd egy hant,
Honnan feltámadhatunk
Új reményében?

Herczeg-Vecsei Katalin: Remény

Mikor az eget
fürkészed, remélem, hogy
engem látsz benne.

Vigh Krisztina: égi üze net

megtelt az égbolt
mohó kívánságokkal
csillagok hullnak

Cseke Ibolya: Megújulás

Vad szélvész söpri
a tájat. Jégburokban
szunnyad a remény.

Sövegjártó Edit Karolina: Új élet

Fürdőbombából
kipezsgő levendula –
Most hogyan tovább?

Rosta Gábor: Halál

Egy szenvedéssel
Felér, amikor várlak.
Szeretlek. Siess!!

Győri Nagy Attila: várni

jön még valaki
ki neked teremtetett
csak győzd kívárni

Vigh Krisztina: örök

új év új óhaj
férceli szívekre a
remény ruháját

Holécziné Tóth Zsuzsa: Visszavárom őt

Az nem lehet, hogy
Vége, imát mondok, és
Visszavárom őt!

Vigh Krisztina: hit

összedőlt álmok
romjai közt pislákol
a reménysugár

Orbán Fitóri Melinda: nagytakarítás

makulátlanra
hit szeretet és remény
mossa rút lényed

Vigh Krisztina: jel

tiszta ígéret
fagyos földből kibújó
szerény hóvirág

Tánczos András: remény

égnek könnye hull
 égre szivárvány feszül...
 és én hol vagyok?

Kutasi Horváth Katalin: Ki vagyok?

Hit és szeretet.
 Megbújok köztük árván,
 Reménnyé válok.

Vigh Krisztina: remény

patent szárnyakat
 csatolnak lábam alatt
 gördülő kövek

Niedermayer József: Macskanyelv

Fekete macskám
 álmában kutyák elől
 fut; fórt remélve...

Cseke Ibolya: Újjászületés

Napsugár színe
 izzik szívemben. Éltet
 tavaszreményem.

Rosta Gábor: Jobb világ

Reménykedem a
 Jóban, de nem sikerül.
 Egy jobb világ vár.

Orbán Fitóri Melinda: megnyugvás

reményem megtart
behunyt szemem kék egén
színes madarak

Rosta Gábor: Pillanat

Megöl, haldokolsz,
Meghalsz miatta mindig.
Ő örökké él.

Győri Nagy Attila: új nap

találkozásba
vetett kitartó hittel
indul a napom

Vigh Krisztina: Gyökértele nélkül

Csak a tudata
éltet: minden változó,
rossz, jó – mulandó.

Rosta Gábor: Remény

Örökké emészt,
Nem tudok szabadulni,
Meghaltam sokszor.

Orbán Fitóri Melinda: bizonytalanul

sápadtan ülök
reményhálóban kis hal
vergődik szívem

IHLET

Petres Katalin: Csoda

Ahogy a reggelt
bearanyozza a Nap,
engem az ihlet.

Varga Katalin: Tavaszi zsongás

Éled már minden.
Ihletbe öltözött fák.
Tavaszi zsongás.

Kutasi Horváth Katalin: József Attila

Külváros éjén
Lázás tettvágya fűti,
Konokul körmöl.

Czégény Nagy Erzsébet: természet

tárd ki lelked a
természet csodáira
ihlet-kavalkád

Kutasi Horváth Katalin: Ha rád száll

Ihleted lepke.
Rád száll, ha kedve tartja,
S pillangót formálsz.

Lénárt Anna: bűvölet

tavaszi virágok
az illatuk elbűvöl
szerelmet ébreszt

Kutasi Horváth Katalin: Megszállottan

Vezeti tollad.
Lelkedet irányítja.
Készül a műved.

Mukli Ágnes: Alkotói szomj

Botladozások,
rímekbe zengve óda,
létsebek árán.

Dobrosi Andre a: Lépek

Felhőn lépkedek,
a sugallatok között
rések szőnyegén.

Keszy-Harmath Dániel: Afázia

A költő össze-
vissza beszél, tudatlan
minden percében.

Zvolszky Zita: Műteremben

Délutáni fény
rajzolt arcára lágyan
angyali mosolyt.

Czégény Nagy Erzsébet: lásd

annyi minden ott
van egy ember szemében
írd meg a csodát

Holécziné Tóth Zsuzsa: Carpe diem

Ha jó az ihlet,
ragadd meg a percet, mert
gyorsan tovaszáll.

Kutasi Horváth Katalin: Ady

Sámánok vére,
Új vizek árja hajtja,
Gögje repíti.

Varga Katalin: Ez tán szerelem

Írnom kellene.
Szívem is majd kicsordul.
Ez tán szerelem.

Cseke Ibolya: Haiku születik

Szavak csobognak
gondolat forrásából.
Ihlető erő.

Dobrosi Andrea: Hadd dolgozzon

A múzsa kedvét
ne szegd! Észre kell venni.
Önkéntes munka.

Kutasi Horváth Katalin: Petőfi

Szabadságvágya
Fékteleníti mérgét:
Üvöltő tenger.

Boga Bálint: A pillanat ihlete

Ledobta fátylát
a pillanat, s átölelt:
megindult szavam.

Dobrosi Andrea: Az ihlet érkezése

Pontosan tudja,
mikor van itt az idő
letépni láncát.

Czégény Nagy Erzsébet: tánc

senkit nem hagyhat
hidegen egy szép dallam
ihlet egy táncra

Imre Zoltán: Éjfélkor...

kergült rigó fűtt
napköszöntőt – becsapta
holmi lámpafény

Orbán Fitóri Melinda: ihlethalál

ha nincs stimulus
s múzsám öreg fáradt lény
ihletem elhal

Niedermayer József: Való igaz

Tán egyszer nyíló
éjféli orchidea
adta sugallat...

Zvolszky Zita: Modell születik

Hamvas, szőke lány –
Botticelli-fürtjével
ámulatba ejt.

Győri Nagy Attila: utánzat

írni nem lehet
szebbet a valóságnál
de próbálkozunk

Kutasi Horváth Katalin: Drágakő

Ékköved csillan.
Felderíti a lényed.
Múzsád csiszolta.

Petres Katalin: Váratlanul

Összeáll a kép.
Váratlanul, bármikor.
Áldott állapot.

Czégény Nagy Erzsébet: (s)írás

ha kijönni vágy
mi legbelül fojtogat
papír ceruza

Holécziné Tóth Zsuzsa: Szárnyalás

Tollam pihen ma.
Ha a sors ihletet ad,
Ismét szárnyalok.

Boga Bálint: Az éteri Szépség

Kivált a Szépség
a ködből – lebeg. Köszönts
múló tökélyét!

Kutasi Horváth Katalin: Lelki táplálék

Ambróziát nyújt,
Mennyei étket kínál,
Ízleld és oszd meg!

Dobrosi Andrea: Hiány

Kell még egy hangjegy,
egy szó, egy szín, egy ötlet.
Meghajtó erő.

Tánczos András: XXXVI. haiku

Bánatvirágok.
Magányom rám nehezült.
A Hold les rám csak.

Szemes Zsuzsanna: Lelkem vendége

Mindig akkor jössz,
mikor szükségem van rád.
Veled alkotom.

Kutasi Horváth Katalin: Mézpergés

Drága méz csordul,
Ne hagyd, hogy kárba vesszen.
Hadd édesítsen!

Cseke Ibolya: Sugallat

Gondolatmorzsa
elmélkedés-lavinát
képes görgetni.

Varga Katalin: Egy múzsa csókja

Hirtelen jött el.
Oly gyorsan elcsábított.
Egy múzsa csókja.

Dobrosi Andrea: Ellentétesen

Az ihlet lovát
csak akkor törheted be,
ha futni hagyod.

Tánczos András: III. haiku

Halott albatrosz.
Selymeim széthasadtak.
Mi marad hát, mondd?

Zvolzky Zita: Forrás

Súlyos lett a könyv,
vásznakon a figurák
életre keltek.

Petres Katalin: Utazás

Felkap az ihlet,
igaz magamhoz röpít.
Más dimenzió.

Kutasi Horváth Katalin: Belső hallás

Süket vagy, s mégis...
Szimfóniát zeng lelked:
Zene fülemnek.

Dobrosi Andrea: Tornádó

Inkognitóban
érkezik, hogy a semmit
rombolja benned.

Niedermayer József: Indián nyár

Uff, szólt az ihlet:
holtponthoz lendülj túl
most, mindenáron!

Kutasi Horváth Katalin: Fogságban

Átszellemültél.
Képzelet foglya lettél.
Könnyű a rablánc!

Orbán Fitóri Melinda: bohócmúza

emberi létünk
szivárvány ugrókötel
cirkuszporondon

Holécziné Tóth Zsuzsa: Kesergés

Elszállt az ihlet,
és vele az életem.
Temetem magam.

Mukli Ágnes: Ihlet

Lázködös lángok,
sötétben Nap-ragyogás,
ünnepet teremtem.

Zvolszky Zita: Az első vendég

Nem volt már pénze.
Kávét kért és hírlapot.
Verssel fizetett.

Boga Bálint: Az idő mint ihlet

Idő! Ihletem!
Ha megállsz, gazdagítsz; ha
futsz, tenni készletsz.

Niedermayer József: Ihlet

A hangulatnál
több, a kifejezésnél
kevesebb jószág.

Orbán Fitóri Melinda: ihlettár

vérpiros csókkal
baldachinos ágyamba
fészkeltem magad

VÁGYAKOZÁS

Kutasi Horváth Katalin: El...

Messzire vágyom.
Hétméröldes a csizmám,
Helyben toporgok.

Kutasi Horváth Katalin: Érzéketlenül

Kőszikla vagy te,
Érzéketlen a lelked.
Megindulhatnál!

Kutasi Horváth Katalin: Tőkék közt

Kapáljad, ápold,
Metsszed és oltogassad,
Seregély fürkész.

Lénárt Anna: szárnyakkal

éjjel álmomban
galamb szállt a vállamra
együtt repültünk

Dobrosi Andrea: Neked

A távolságból
kivájnék egy darabot,
és neked adnám.

Jártó Róza: Élet

Szárnyaló évek.
Remény és csupa játék.
Aztán véget ér.

Kutasi Horváth Katalin: Lélekút

Fölszállt a lelkem,
Csillagok közt ragyogtam.
Lehulltam végleg?

Cseke Ibolya: Hiányzol

Simogatóan
ölembe kucorodott
hiányod. Vágylak!

Petres Katalin: Mindig a másé?

A szomszéd fűje
mindig zöldebb? Nézd akkor
onnan a tiéd!

Cseke Ibolya: Beteljesülés

Gyönyörvillanás,
szivárványfény-robbanás.
Beteljesült vágy.

Szabó Edit Irma: Forró homokon

Forró homokon
perzselő testem vágyát
rajtad felejem.

Holécziné Tóth Zsuzsa: Elvagyódás

Távolba vágyom,
Hív a messzeség engem
Éltem alkonyán.

Kutasi Horváth Katalin: Beteljesülés

Eléred célod?
Ez lesz vágyad halála:
Beteljesülés.

Vigh Krisztina: közelebb

vágynyit araszol
testemen gyúlt képzelet
szívdobbanásod

Kutasi Horváth Katalin: Nyugtalanul

Tipródok egyre.
Segíts, hogy elmehessek,
Magam lehessek!

Dobrosi Andrea: Advent

Elfogadni, hogy
mindig csak várakozunk,
türelemjáték.

Vermes György: Mi van?

Van Ágyak Háza,
Viszont ami hiányzik:
A vágyak láza!

Kutasi Horváth Katalin: Légy résen!

Bepillanthattam.
Megvan a titok nyitja.
Zárd vissza gyorsan!

Boga Bálint: Tengervágy

Tengertől távol
Élek, s minden szavamban
Tengeri honvágy.

Orbán Fitóri Melinda: epekedőn

ruhádat öltöd
ölel napsugár fénye
úgy szeretnélek

Lénárt Anna: élet

a múltért ne sírj
a holnapért imádkozz
a ma elveszett

Vigh Krisztina: vágy

sóvár gyertyaláng
szomjas testű ölelést
rajzol a falra

Orbán Fitóri Melinda: ...és szólt az Úr

az útnak vége
pakold be vágyaid a
fényképek mögé

Szabó Edit Irma: Vénusz légycsapója

Epedve várlak
Vénusz légycsapójaként
lótuszülésben.

Cseke Ibolya: Várlak

Hozzád húz a vágy,
Felsír bennem hiányod!
Párnám ölelem.

Herczeg-Vecsei Katalin: Gésa

Mint a cseresznye,
ajka vörösen izzó.
Ölelésre vár.

Vigh Krisztina: megszokás

én úgy szeretnék
meghalni ahogy élek
észre sem veszem

Cseke Ibolya: Lélek-dal

Lelkem csellóján
dalunk' lágyan dúdolva
muzsikál a vágy.

Dobrosi Andrea: Hajléktalan

Úgy hazaérnék,
az öled az otthonom.
Kilakoltattál.

Kutasi Horváth Katalin: Petőfi vágya

Vándorszínészet?
Apám csak bukfencet lát.
Hazapofoz hát.

Holécziné Tóth Zsuzsa: Szeretethiány

Megkaptam mindent,
Mégis üres a lelkem.
Szeretethiány.

Zvolszky Zita: Elvagyódás

Vándormadarak
Szárnyán repítem lelkem
Idegen tájra.

Boga Bálint: Naplemente előtt

Az öregedés
Páholyából még látom
Érosz vágytáncát.

Niedermayer József: Vonatozás

Vonatom kaland
felé robog, s visszatér;
peronon vagyok...

Kutasi Horváth Katalin: Vágyparipa

Féktelen, vad ló,
Neki a kantár dísz csak.
Betörhetetlen.

Cseke Ibolya: Érzés

Süppedő mocsár,
hová űznek vágya ink.
Csók-könny keserve.

Boga Bálint: A végtelen vonzása

A végtelenség
Hívja lelkemet, ezért
Vonz az óceán.

Szemes Zsuzsanna: Csak veled

Visszaforгатnám
az elfecsérelt időt,
mely nélküled telt.

Kutasi Horváth Katalin: Ébren

Felébredtem már,
Színes álomból hulltam.
Aludni vágyom!

Orbán Fitóri Melinda: harangvirágdal

én gyöngyházfényű
ökörnyalaként úsznék a
szemed kékjében

Boga Bálint: A lélek testre vágyik

A férfilelek
A női testre vágyik,
Így magasztosul.

Petres Katalin: Gyötrő aggodalom

Varázserőmmel,
ha lenne, eltüntetném
fásultságodat.

Vigh Krisztina: Aranyhal

Lehet-e nagyobb
kívánság annál, mint hogy
kívánhass ezt-azt?

Sövegjártó Edit Karolina: Ambivalens

Birsalma a fán,
összehúzza a szádat.
Mégis akarod.

Niedermayer József: Tavaszi hangulat

Friss tavasz-éji
szél söpör ki szívemből
kotló bánatot.

Cseke Ibolya: Marcangolás

Vágy keselyűi
lakmároznak szívemből.
Hiányod szorít.

Herczeg-Vecsei Katalin: Vágyakozás

Apró hóvirág
kidugja kicsiny fejét.
Tavasza vágyik.

Cseke Ibolya: Vágyom rád

Hallod-e szívem
szavát, mikor megremeg
bennem hiányod?

Dobrosi Andrea: Kéretlenül

Majdnem az enyém,
csak ott van az a majdnem.
Hívatlan vendég.

Sövegjártó Edit Karolina: Utánad

Földről a Holdra.
Tengerből a hegycsúcsra.
Reménytelenül.

Vigh Krisztina: Fohász

Ami hozzád fűz,
legyen áldott, hogy mi old,
váljék könnyűvé.

Orbán Fitóri Melinda: röpíts gondolat

fontam kalapot
neked – hajszáladra
pillangót tűztem...

Kutasi Horváth Katalin: A kilátóban

Rálát a múltra.
Sóhaja elrepíti,
Emlék simítja.

VÉLETLEN

Kutasi Horváth Katalin: Logikátlanul

Bekövetkezett.
Előre nem láthattuk,
Mire véljük hát?

Dobó Georgina (Canses): Véletlenül

Megláttam szemed
Bús tükrében a könnyet.
Fáj. Látlak többet?

Dobrosi Andrea: Vakrandi

Te is valahogy,
én is valahogy megyek.
Keresztútja ink.

Kutasi Horváth Katalin: Véletlenek

Mondták: nincsenek.
Véletlenül kiderült,
Hogy mégis vannak...

Sárossi Rózsa /roze tta/: megrendezetlen

életünk során
szinte minden véletlen -
és épp ettől szép

Kutasi Horváth Katalin: Térképen kívül

Elkavarodtunk,
Tündérországba értünk.
Kirekesztettek.

Czégény Nagy Erzsébet: Min múlik?

Rád találtam, bár
sohasem kerestelek.
Összesodródás.

Holécziné Tóth Zsuzsa: Útitárs 2.

Hogyan talált rám?
Lekéstem a vonatot:
Mellém szegődött.

Kutasi Horváth Katalin: Elmondhattad volna

Bár nem kutattam,
Feltárult mégis múltad.
Miért takartad?

Lénárt Anna: téma

témát feldobtad
most valamit írnom kell
itt nincs véletlen

Kutasi Horváth Katalin: Lőrinc baráthoz

Később érkezted.
Beteljesült a végzet,
Igaz, véletlen.

Dobrosi Andrea: Blackjack

Valamit tudhatsz,
húszra nem húzol lapot.
Nyersz vagy veszítesz.

Győri Nagy Attila: vodka helyett

pálinkát vettem
valamit félrenéztem
ezt is szeretem

Kutasi Horváth Katalin: Lemaradtam

Elnéztem órám,
Nélkülem szállt fel gépem.
Roncsait nézem.

Pócsi Andrea: dilemma

véletlen vagy sors
szabadon választhatod
tyúk vagy a tojás

Kutasi Horváth Katalin: Marionettként

Fortuna? Fátum?
Véletlen? Végzet játszik
Egyre csak? Vélem...

Zvolszky Zita: Találkozás

Szerelmünk oka
Tán hulló esőcsepp volt –
Pillangóhatás.

Czégény Nagy Erzsébet: Döntés

Nem véletlenül
múlik, sorsod merre tart.
A döntés tiéd.

Kutasi Horváth Katalin: Találkozás

Hogy szerethetlek?
Hisz ha meg sem születek,
Véletlenül se!

Mráz Erzsébet Irma: Sós

Nagyon igyekszem,
Kezemben nagy kanál, só,
Így ehetetlen!

Kutasi Horváth Katalin: A kiválasztott

Kihúztál engem.
Csupán egy tétel voltam.
Nem énrám vágytál.

Cseke Ibolya: biztos ami biztos

véletlenülben a
kiszámíthatatlanság
a legbiztosabb

Győri Nagy Attila: irány Győr

Veszprémbe megyek
rossz vonatra szálltam
biztosan szép lesz

Kutasi Horváth Katalin: Hatástalanítás

Bomba kezemben.
Jó drótot választok majd?
Hajszálon múlik.

Cseke Ibolya: Mit oszt a sors...

Az csak véletlen,
ha jó lapokat kaptál.
Sikerhez kevés.

Kutasi Horváth Katalin: Tragédia

Esetlegesség,
Fájdalmas bizonyosság.
Játéknak látod?

Dobrosi Andrea: Létezik?

A véletlen a
legjobb kibúvó arra,
hogy elhidd: igaz.

Kutasi Horváth Katalin: Valahová

Hirtelen ötlet:
Ami jön, arra szálllok.
Mindegy, csak menjek!

Lénárt Anna: csak

csak ma csak neked
legütősebb ajánlat
ezt most megnyerted

Kutasi Horváth Katalin: Párkák játéka

Van összefüggés?
Sok esemény bogadzik.
Majd összefonják?

Pócsi Andrea: véletlen kizárva

ok és okozat
felfűzlek rá valóság
megnyugtatóképp

Herczeg-Vecsei Katalin: Véletlenek nincsenek

Sorsom könyvében
a legszebb lapon jegyzik:
te vagy a karmám.

Kutasi Horváth Katalin: Sorsom

Véletlen hajtja?
Ki állította össze
Életem rendjét?

Petres Katalin: Barátaimnak

Véletlen csupán,
avagy elrendeltetett?
Kincs barátságunk.

Kutasi Horváth Katalin: Latolgatás

Nem tudom, hol van.
Beérni van esélyem?
Jó a széljárás?

Boga Bálint: Így volt megírva

A véletlenből
jött. Bizonyosság lett. Mert
így volt megírva.

Kutasi Horváth Katalin: Fortuna

Nincs terve, hidd el!
Kedvez vagy akadályoz,
Tán ő se tudja.

Cseke Ibolya: döntés

balszerencse nincs
mivel Isten nem játszik
kockajátékot!

Mráz Erzsébet Irma: Ernyő

Mosolyog a Nap,
Homlokomon megpihen,
Ernyőt cipelek.

Kutasi Horváth Katalin: Kockára teszem

Szerencsejáték.
Más számot is dobhatnék.
Fordul a kocka?

Herczeg-Vecsei Katalin: Véletlen?

Kósza levélként
sodort melléd az élet.
Nem volt véletlen.

Szemes Zsuzsanna: Megírva

A világ rendje
eleve elrendelve,
ez nem véletlen.

Kutasi Horváth Katalin: Szerencse fia

Rulletten pörgök.
Vajon megállok egyszer?
Helyre pattanok?

Petres Katalin: Egyértelmű szabály

A huszonkettes
csapdából véletlenül
sincs szabadulás.

Kutasi Horváth Katalin: Vé(le)tlenül

Vétlen vagyok, hisz
Véletlen szült világra.
Védtelen éltem.

A második 575 haiku

CSALÓDÁS

Kutasi Horváth Katalin: Újra...

Felnőttem végre...
Gyermek lehetnék újra?
Jól meggondoltam!

Mráz Erzsébet Irma: Hittem

Én hittem benne,
Mások féltettek, óvtak,
Nincs közös holnap.

Petres Katalin: Törvény

A Nap elvakít,
az árnyékot csak később
veheted észre.

Dobrosi Andrea: Töretlenül

Ha a szív megtört,
már nehezebben dobog,
mégis dolgozik.

Kutasi Horváth Katalin: Miért?

Tisztán beszélek.
Mégsem értik, mit mondok.
Hogy magyarázzam?

Győri Nagy Attila: külsín

díszes csomagban
színes szalagok között
romlott a csoki

Cseke Ibolya: Csalatkozva

Valami eltört.
Széthullt szilánkok döftek
szíven. Kitéptem.

Holécziné Tóth Zsuzsa: Sikertelenség

Az én sorsom más,
nincs siker, csak csalódás:
örök körforgás.

Szabó Edit Irma: Zsákban maradt

Milyen csalódás!
A meleghezó napok
zsákban maradtak.

Kutasi Horváth Katalin: Arany

Lantom nyugodjék...
Nem melegít a tűz már.
Magányom dermeszt.

Orbán Fitóri Melinda: majd felocsúdtam

angyal jön – mondta
aztán öltöztetett fát
rajtakaptam s fájt

Dobrosi Andrea: Tükörkép 1.

A bízalom mély
kútjában látod magad,
mert belelőktek.

Kutasi Horváth Katalin: Kirekesztve

Hittek szavamnak.
Ma meg sem hallják hangom.
Semmibe vesznek.

Varga Katalin: Kívül szép

Mert csak cicoma,
Ahogy hamisan ragyogsz.
Csak kívül vagy szép.

Kutasi Horváth Katalin: Szárnyaszegettén

Szabadon szálltam,
Megsebesült a szárnyam,
Nem bírja súlyom.

Orbán Fitóri Melinda: csalódás

halászhorgomon
bakancs tátong hal helyett
rághatok bogot

Cseke Ibolya: Sirató

Szívem leégett
gyertyacsonk, szálló füstje
arcomon csorog.

Lénárt Anna: szerencse

lábaim előtt
ötlevélű lóhere
bárány legeli

Zvolszky Zita: Káprázat

Csalódtam benned;
Szemedben tükrözödtem –
Azt hittem, látlak.

Sövegjártó Edit Karolina: Tőzikés

Messzire mentél!
Kitaposott ösvényen,
virágok között.

Mráz Erzsébet Irma: Fagy

Enyhe szél, rügyek,
Ébredő, zöldülő rét.
Éjjel megfagyott.

Kutasi Horváth Katalin: Janus

Korán fakadtam.
Hittem: örülni fogtok.
Elfagytam árván.

Pócsi Andrea: barát nélkül

közös ismerős
bejelölhetetlenül
Lucifer kerül

Holécziné Tóth Zsuzsa: Csalódás

Elhittem: szeret.
Csak játszott? Lehet. De most:
vége! Nincs tovább!

Dobrosi Andrea: Túrán

A kudarc olyan,
mint egy darab bot: mindig
segít felállni.

Cseke Ibolya: Miért...?

Hallgat a *miért*,
és sorakoznak néma
kérdő mondatok.

Szemes Zsuzsanna: Nincsenek titkaim

Füledbe súgtam
legféltettebb titkaim.
Kikiáltottad.

Boga Bálint: Ó, emberiség!

Talán zokogni
Kellene látván ezt a
Torz emberhadat!

Kutasi Horváth Katalin: Tablett-kór

Csorbul a krétám,
Nem figyeled, mit írok,
Szavam sem hallod.

Niedermayer József: nyolcadikos ballagás

a zsánerem vagy
mondta a lány álmomban
ballagás után...

Kutasi Horváth Katalin: Csöbörből

Felsegítettél.
Mentem utánad bátran,
Am jégre vittél.

Herczeg-Vecsei Katalin: Csalódás

Előbújt a nap,
de nem engem simogat
meleg sugara.

Kutasi Horváth Katalin: Dióként

Csonthéjam vékony,
Fel lehet törni könnyen.
Hogy védekezzem?

Mráz Erzsébet Irma: Szerencse

Számok, lóhere,
Enyém lesz a szerencse.
Egy találat sincs!

Boga Bálint: Csak ennyi maradt!

Tornyából tekint
A néma herceg a fel-
Perzselt lugasra.

Kutasi Horváth Katalin: Merre?

Galambom elszállt,
Messzire vitte vágyam.
Nincs olajágam.

Petres Katalin: Tájkép csata után

Tűz perzselte táj.
Bizalom-fosztott lélek
csalódás után.

Kutasi Horváth Katalin: Katicabánat

Hat petty jutott csak.
Hogy lehet így most teljes
Katicalétem?

Sági Erzsébet: Elengedés

Csókom elől a
békakirályfi tóba
ugrott, ...már nem fáj.

Niedermayer József: Szakítás

Nyakkendőd kicsit
félreáll, szemed könnyes
szép nyár éjszakán...

Zvolszky Zita: Szívhang

Tudtam, vége van
A tavasznak s nyárnak is,
Mégis vártalak.

Cseke Ibolya: Nincs bocsánat

Megtört szívet szép
szavak nem ragasztanak.
Csorba heg marad.

Boga Bálint: Elhagyatva

Remete lettél,
De nem te távoztál, a
Világ hagyott el.

Dobrosi Andrea: Tükörben

Megismertelek,
és egyben hibáztam is,
álmom összetört.

Mráz Erzsébet Irma: Közöny

Nagyon készültünk,
Oly régen találkoztunk.
Közöny, csak közöny.

Kutasi Horváth Katalin: Szembesülés

Tükörbe nézek.
Múltam tekint most vissza.
Elégedetlen.

Orbán Fitóri Melinda: vénlánytörténet

vártam a nagy Őt
sűrű köd szállt le közben
elveszett benne...

Boga Bálint: Az Úr szava

Morajlást hoz a
Szél sötét felleg mögül:
„Nem ezt akartam!”

Tánczos András: LXIII. haiku

Szíved országút
szélén heverő, eső-
mosta kődarab.

Kutasi Horváth Katalin: Ébredés

Mosollyal keltem.
Eszembe dörrent létem,
Lebiggyedt ajkam.

Sövegjártó Edit Karolina: Zárókép

Megszakadt a szív,
gyökerestül tépte ki
„ölelő karod”.

Petres Katalin: Oda-vissza

„Kit anya szült, mind
csalódik végül.” Anya,
aki szült, szintén.

Cseke Ibolya: Nem múlik

Ahogy telnek az
évek, csalódásaim
rám telepednek.

SIKER

Kutasi Horváth Katalin: Nem fenékig...

Kikecmeregtem.
Nyakig sáros maradtam.
Mossa dicsőség!

Sárossi Rózsa /rozetta/: a lehetőség adott

sikere kulcsát
minden ember a saját
kezében tartja

Kutasi Horváth Katalin: Tekepályán

Tekebáb voltam.
Felém gurult az Élet.
Talpon maradtam.

Keszy-Harmath Dániel: Második helyezett

A második nem
vesztes, a harmadiknak
legyőzője ő.

Lénárt Anna: törés

két lábam gipszben
autogramot írt rá
egy híres celeb

Orbán Fitóri Melinda: lehetsz király

a sikerhajhász
társadalom létrája
felvisz a trónig

Kutasi Horváth Katalin: 1848 márciusa

Dühöngő tenger
Felborított egy gályát.
Árbóca megtört.

Holécziné Tóth Zsuzsa: Dilemma

Nem tudta volna,
hogyan sikerre született?
Ezért bukott el?

Mráz Erzsébet Irma: Hivatás

Eldöntöttem rég,
Tanítani akarok,
Jól választottam.

Kutasi Horváth Katalin: Az út

Megfoganhattam.
Sikerült megszületnem –
S megöregednem.

Dobrosi Andrea: Gyűrűk

Kimondtuk, ki ám.
A két igen máig az.
Sikertörténet.

Dobrosi Andrea: Hiányérzet

A kemény munka
gyümölcse beérhetne.
Elmarad a nyár?

Kutasi Horváth Katalin: Fügőben

Kulcsolom lábam.
Görcsösen kapaszkodnék.
Akaratom tart.

Pócsi Andrea: sikerbarométer

kék esernyőből
egész halom összejött
temetés előtt

Kutasi Horváth Katalin: Jární tanuló

Naivnak hittek.
Csúsztam-másztam a porban.
Felemelkedtem?

Szemes Zsuzsanna: Bánat útja

Célod a siker,
de ha nem ismernek el,
romokban heversz.

Kutasi Horváth Katalin: Gyerekszáj

Megbecsülés kell?
Karrier? Fényes pálya?
Utadban állók...

Mráz Erzsébet Irma: Gyerekeim

Akartam őket,
Nem volt könnyű az élet,
Értük megérte.

Varga Katalin: Akaraterő

Mert menni fogok.
Tán nem is kell hozzá más.
Akaraterő!

Holécziné Tóth Zsuzsa: Az anya öröme

Naponta látja
boldognak a gyermekét.
Ez ám a siker!

Kutasi Horváth Katalin: Megtörtén

Varázsgömb voltam.
Kiszíneztem az álmod.
Mégis ejtettél.

Kutasi Horváth Katalin: Kulissza

Gyenge darab volt,
Jó színészekkel mégis
Sikerre vitted.

Sövegjártó Edit Karolina: Elkerülhető

Mit tehetnék még?
Már csak aprókat lépek;
hátramenetben.

Kutasi Horváth Katalin: Tóth uram

Kiflikirályként
Jöttél Amerikából
Pipát szurkálni.

Orbán Fitóri Melinda: anyai gondviselés

sikermorzsaím
szórom cipőm nyomába
gyermekem követ

Dobrosi Andrea: Előbb-utóbb

A siker liftje
mindig javítás alatt.
De lépcsőn megyek!

Kutasi Horváth Katalin: A költőhöz

Divatba jönnél?
Sikerhez nem vezethet
Szent fád siralma.

Petres Katalin: Hullámvásút I.

Felhős égbolton
előbukkanhat a Nap.
Kudarcra siker.

Petres Katalin: Hullámvásút II.

Ragyogó csillag
vége csillaghullás lesz.
Sikerre kudarc.

Cseke Ibolya: a siker nyitja

a siker kulcsát
nem lehet lemásolni
mindenkié más

Herczeg-Vecsei Katalin: Siker

Felhők oszlanak,
tudok nemet mondani,
már ez is siker.

Kutasi Horváth Katalin: Üzletember

Sikert sikerre
És könnyet könnyre halmoz.
Ki boldogítja?

Mráz Erzsébet Irma: Büszkeség

Szomorú a múlt,
Ő többet akart, tanult,
Megállja helyét.

Dobrosi Andrea: A megvalósulás hoz

Elhinni, hogy lesz,
az első jele annak,
hogy teszel érte.

Kutasi Horváth Katalin: A siker ára

Fogcsikorgatva,
Vérrel és verejtékkal
Elértem célom.

Holécziné Tóth Zsuzsa: A búskomor

Elkényeztette
az élet, de nem vette
észre, amíg élt.

Kutasi Horváth Katalin: Kampány

Plakáton pózolsz,
Lehet, hogy rád szavaznak.
Szavad betartod?

Dobrosi Andrea: Tiramisu

Nem esett össze
a tejszín. Most már férjhez
mehetek, ugye?

Mráz Erzsébet Irma: Könyvem

Csak írogattam,
Fiókomban vershalmaz,
Kezemben könyvem.

Orbán Fitóri Melinda: paszuly és karó

sikered mögött
ott állt valaki – társad
szüléd Angyalod

Cseke Ibolya: megdolgozni érte...

veríték nélkül
a siker csak mulékony
szappanbuborék

Dobrosi Andrea: Útmutató

Ha hosszú az út
a beteljesülésig,
akkor azon járj!

Pócsi Andrea: félsiker

összekaparva
egy maréknyi bátorság
görbe kiskanál

Kutasi Horváth Katalin: Szent-Györgyi

Paprikahéjból
C-vitamint kivontál.
Nobel-díj várt rád.

Holécziné Tóth Zsuzsa: A boldogtalan

Sikert sikerre
halmozott, míg élt, mégsem
volt sok öröme.

Sövegjártó Edit Karolina: Ré málom

Az én tuském más,
kicsit bökös és selymes.
Elutasítva.

Kutasi Horváth Katalin: Ne játssz tovább!

Színjáték volt csak.
Sikerre vitted rögtön.
Csak kellék voltam.

Kutasi Horváth Katalin: Telitalálat

Céltáblád voltam.
Gyengémet eltaláltad,
Sajgok és fájok.

Dobrosi Andrea: Patkó

Te kovácsolod.
Már a lovak is várják.
Hadd örüljenek!

Cseke Ibolya: a siker íze...

siker édesebb
ha már megízlelted a
kudarccsészét

Kutasi Horváth Katalin: Kinevezés

Elérted célod:
Tiéd a vágyott munka.
Sikernek érzed?

Herczeg-Vecsei Katalin: Sikerehség

Sikerehesen
kifakadni készülnek
gondolataim.

Sövegjártó Edit Karolina: pillanatnyi

öröm hogy kinyílt
a „zárvatermő” rózsza
haikucsokor

GYŰLÖLET

Dobrosi Andre a: Nézetek

Az vak igazán,
aki gyűlöletet lát
szeretet helyett.

Petres Katalin: Gyűlölet ellen

Gyomok borítják
a gondozatlan kertet.
Örök küzdelem.

Dobrosi Andre a: Rabságban

A büszkeség az,
ami hatalmába vesz,
s csak gyűlölni tudsz.

Szemes Zsuzsanna: Szeretlenség

Betegség magva.
Boldogságod elkerül,
ha nem irtod ki.

Sági Erzsébet: Gyűlölet

Szívem szűköl, ha
szembejön velem, pedig
nem is ismerem.

Dobrosi Andrea: Iga

Gyűlölni könnyű,
de szeretni azt nehéz.
Neked a súly kell.

Boga Bálint: Káosz és Rend

A Káosz gyűlöl,
Nem tűri a Rendet, de
Te véd meg, Ember!

Petres Katalin: Benső fereg

Befészkelődik
lelkünkbe alattomban.
Mindent felemészt..

Kutasi Horváth Katalin: Egyne mű érzés

Iszonyodik csak.
Nem érez mást szívében.
Sajnálom érte.

Niedermayer József: Nyugati pályaudvar

Ittas utazás,
rablók adnak vigaszt; csak
pár fillér marad...

Lénárt Anna: ok

meg nem értett ok
gyűlölet uralkodik
valaki kacag

Zvolszky Zita: Önismeret

Sötét indulat
Dúl benned sorsod iránt,
Mert nem ismered.

Kutasi Horváth Katalin: Képtelenség

Szeretet nélkül,
Gyűlölettel szívedben
Hogy tudsz te élni?

Herczeg-Vecsei Katalin: Születés

Mikor egy gyermek
születik, elhalványul
a gyűlölet is.

Magyar Eszter: Győzelem

Szemben állsz velem,
Nincs hatalmad felettem,
Én legyőztelek.

Sági Erzsébet: A gyűlölet színei

Pokol vöröse,
mennydörgés kékje, halál
mélyfeketége.

Dobrosi Andrea: A gyűlöletről

Mi lenne, ha a
méh allergiás lenne
a virágporra?

Varga Katalin: Se velem, se nélkülem

Rég ismerlek már.
Se velem, se nélkülem.
Tán gyűlöljlek?

Kutasi Horváth Katalin: Itatósvágy

Utálat fröccsen,
Csöpög a méreg szádon.
Felitathatnám?

Orbán Fitóri Melinda: öncsonkító variáció

gyűlölködésed
rád hull vissza – ebből nő
öngyűlöleted

Niedermayer József: határeset

Kína mentesül
a nagy fal már megépült
világörökség

Kutasi Horváth Katalin: Kai-utód

Szilánk szemében,
Érzéketlen a szíve.
Gyűlölni sem tud.

Cseke Ibolya: megbocsátás

gyűlölet falán
bocsánatkérés vághat
ajtót-ablakot

Sági Erzsébet: Buddhára figyelve

A gyűlöletnek
csak a szeretet vethet
véget. Szeress hát!

Zvolszky Zita: Idegengyűlölet

Vándor érkezik
Messzi föld illatával,
S te nem köszöntöd.

Dobrosi Andrea: Number One

Mindenben megvet,
listáján első vagyok.
Negatív siker.

Trási Edina: Ki ellen?

Gyűlöllek! Érted?!

Te halkan csak kinevetsz,
Hiszen nekem fáj.

Cseke Ibolya: börtönöd leszel

ha gyűlöletből
kulcsra zárod lelkedet –
magad bünteted

Kutasi Horváth Katalin: Ördögi

Haragosom vagy,
Bár én rád nem haragszom.
Gyűlölsz is érte...

Kutasi Horváth Katalin: Hozzávalók

Egy csepp irigység
Mérgeddel elkeverve:
Gyűlölség készül.

Zvolszky Zita: Idegen

Vándor érkezik,
Leülne, fáradt. Senki
Nem marasztalja.

Kutasi Horváth Katalin: A tömegben

Törtetve vágtatsz.
Kitérek, mégis bántasz,
Durván nekem jössz.

Varga Katalin: Csak egy hajsza

Szeretsz, vagy gyűlölsz?
Nincs nagy különbség, tudod?
Ez csak egy hajsza.

Kutasi Horváth Katalin: Villámhárító nélkül

Nézésed rémes.
Villámokat szórsz szerte.
Hogyan hárítsam?

Orbán Fitóri Melinda: hujjogató

gyűlölsz rózsám jól
teszed – így vesz el a szép
eszed maholnap

Petres Katalin: Holt táj

Eróziótól
kopasz, fehérlő sziklák.
Gyűlölködő lét.

Kutasi Horváth Katalin: Torzó

Torzul az ember,
Sátáni arcot ölthet,
Gyűlölet formáz.

Niedermayer József: Legyünk csak barátok

Bokszolók között
színlelt gyűlölség elszáll
a bokszmeccs alatt.

Dobrosi Andrea: Párbeszéd

Gyűlöllek, te völgy –
mondta az orom. Gyűlölj,
nélkülem nem vagy!

Cseke Ibolya: szeretlek is

néha gyűlöllek...
mert annyira szeretlek –
hullámoz bennem

Kutasi Horváth Katalin: A metrón

Önző vagy, morcos.
Terpeszbe rakod lábad,
Nem férek melléd.

Kutasi Horváth Katalin: Kíséret

Hirtelen váltasz.
Tele vagy gyűlölettel.
Hadd törjem átkod!

Herczeg-Vecsei Katalin: Gyűlölet

Bűzös mocsárként
poshad a beteg lélek.
Gyűlölet ébred.

Holécziné Tóth Zsuzsa: A rivális

Tudja: gyűlölöm.
Nem mer bejelölni még
a facebookon se!

Zvolszky Zita: Tükörkép

Tükörből egy arc
Gyűlölve néz vissza rád –
Mert nem ismered.

Kutasi Horváth Katalin: Hárítás

Gyűlölet nem ér
Fel hozzám, eltaszítom,
Kizárom rögvest.

Cseke Ibolya: bocsánat

megbocsátás a
gyűlölet falát törő –
feloldozásban

Zvolszky Zita: Tükörkép 2.

Tükörképedből
Ősöd s utódod néz rád.
Elvesztél bennük.

Kutasi Horváth Katalin: Ráolvasás

Tudatom lázad.
Békét kíván, nyugalmat.
Gonoszság, tűnj el!

Orbán Fitóri Melinda: fásult szerető

ki már nem gyűlöl
és nem szeret közömbös
mindenek felett

Petres Katalin: Tévhit

A gyűlölettől
tisztának hiszed magad.
Mindig légy résen.

Cseke Ibolya: Szeretni jó

érzelmeidet
gyűlölni ne pazarold –
nem jut szeretni

Kutasi Horváth Katalin: Kiskakasként

Nem bírom nézni,
Szeméthalomban élünk,
Rothasztja énünk.

PÉNZ

Dobrosi Andrea: Aratás

A kalász fejét
nem fillér gazdagítja,
mégis beérik.

Kutasi Horváth Katalin: A tőzsdén

Elnyelnek mindent,
Cápaként ropogtatnak.
Uszonytató ez.

Vermes György: Memory

Emlékezés az
Öregség pénztárcája –
Meg kell tölteni!

Sárossi Rózsa /rozetta/: azóta is

cincog zsebünkben –
ahogy mondta attilánk
fájdalmas-szépen

Holécziné Tóth Zsuzsa: Dilemma

Házat épített.
Szép autót vett. Ettől
boldogabb lett-e?

Cseke Ibolya: Drága boldogság

Nem haszonkulcsra
nyitódik a boldogság
álomkapuja.

Dobrosi Andrea: Önként

Láttad a forrást,
mint hús íti a kezéd,
ingyen napra nap?

Szabó Edit Irma: Milliomos

Milliomos vagy,
de a koldusszegénytől
sajnálod a pénzt.

Kutasi Horváth Katalin: Adok-kapok

Fejvadász üldöz.
Mennyit érhet a skalpod?
Adod, vagy veszi?

Petres Katalin: A pénz tragikuma

Értékmérőnek
szánták, ellenünk fordult.
Gyilkos zsarnok lett.

Győri Nagy Attila: boldogság

sokat fizetnék
egy szabad kék madárért
de nem eladó

Keszy-Harmath Dániel: Boldogan, szegényen

Ha üres zsebed,
akkor is lehetsz boldog,
hazudj magadnak!

Vermes György: Tabi írta

Tabi Lászlónak
Igaza volt, hogy írta –
Pénznem boldogít!

Kutasi Horváth Katalin: Ne uraljon!

Disznófejek közt
Tisztesség is kacsingat,
Vele szemezgess!

Orbán Fitóri Melinda: győzelem

napfényre küldöm
a pénz-sápadt kerubok
szeretet-táncát

Niedermayer József: Kívülről nézve

Aranypénzvirág
Jerikó rózsája – ez
csalóka világ...

Pócsi Andrea: pénz(t)örvény

magas hatásfok
akár kevés akár sok
lélekzuhanás

Zvolszky Zita: Közhelyesen

Ahol pénz beszél
(s nem babra megy a játék),
kutyába vesznek.

Szemes Zsuzsanna: Érték

Virágszirmaid
hullajtod, mint aprópénzt.
Nekem egyben kell.

Sági Erzsébet: Júdás pénze

Üres markodban
a fillérekre váltott
becsület zokog.

Dobrosi Andrea: PIN-kódok

A fejfa tövét
kavicsok szegélyezik,
és nem bankkártya.

Niedermayer József: Pénzmag

A tallérvirág
mindig pénzét számolja,
mégsem zsugori...

Kutasi Horváth Katalin: Számítások

Baj, hogyha nincsen.
Nagyobb, ha túl sok csábít.
Elég legyen csak...

Cseke Ibolya: Mivé lett a karácsony...

Profit ünnepe:
celofánba csomagolt
plasztik szeretet.

Győri Nagy Attila: szabadon

bankjegyek érmék
haszontalan csöcselék
enyém itt a tér

Pócsi Andreá: maradék

szétosztogatva
majdnem minden pénzérmém
egy a révészé

Niedermayer József: Mennyibe kerül?

Feketerigó
száll frissen ásott földre
gilisztát kóstál...

Kutasi Horváth Katalin: Függő játszma

Hegyek közt járva
Nem pénz – lavina dönti
Romba világod.

Petres Katalin: Júdás pénze

Árulás bére
égette Júdás markát,
még jobban lelkét.

Mukli Ágnes: Hét krajcár öröme

Fiók rejtekén,
megkopott, szűk zsebekben
megbújt kacagás.

Dobrosi Andrea: Pénzhalászat

Gyűjteményedbe
a tó csak úgy fér bele,
ha az halat ad.

Kutasi Horváth Katalin: Megítélés

Isteni szerzet?
Sátáni fajzat? Muszáj
Belőle élned!

Zvolszky Zita: Virágok beszélgetése

Petúnia szól:
Pecunia non olet.
Ibolya hallgat.

Vermes György: Vadászat

Vadásznak reád!
Nem bőrhöz, a pénzed kell –
Államhatalom!

Kutasi Horváth Katalin: Vásárlási láz

Akciós áron
Vásárolj most, barátom,
Ne is nézd, kell-e!

Vermes György: Közmondás

Magyar közmondás:
A pénz, az nem boldogít!
De oly jó, ha van!

Kutasi Horváth Katalin: Elszámolás

Papírlapok csak.
Számokat írtak rá, én
Sorsokat látok...

Vermes György Fillérek

Csörög a fillér,
A zsebemből hallatszik –
Nem vagyok bohóc!

Cseke Ibolya: nagybátyám emlékére

sok pénzed nem volt
mégis gazdagon éltél
szeretet-vagyon

Zvolszky Zita: Kereskedelem

Föníciai!
Csereberéltél, s egy nap
Pénzzé lett a bab.

Kutasi Horváth Katalin: Reménysugár

A holdvilágot
Tán nem árulják soha,
Eladhatatlan.

Kutasi Horváth Katalin: Ügylet

Milliók buknak,
Milliók vesznek rajta.
Milliók átka.

Győri Nagy Attila: Érték

Eladnám magam.
Ölelésért, nem pénzért.
Vajon kellenék?

Varga Katalin: Talmi csillogás

Csak pénzről álmodsz?
Te inkább boldog legyél.
Talmi csillogás.

Kutasi Horváth Katalin: Mi a különbség?

Alkuszok jönnek-
mennek, cserélik arcuk,
mégis egyformák.

Mukli Ágnes: Pénztárcám

Megdagad, elfogy,
évente tizenkétszer
elhagy a remény.

Zvolzky Zita: A pincér

Vendégem voltál,
Tartozol nekem egy kis
Borravalóval.

Petres Katalin: Jobbról-balról nézve

Áltatjuk magunk,
pénz nem boldogít. Igaz.
De hiánya sem...

Niedermayer József: Lakás-megtakarítási betét

Csigaházban nő
kis csigaház; jó vétel
a csigalakás.

Dobrosi Andrea: Változatlanul

Kamat, árfolyam,
adók a rohanásban,
de a hegy nem fut.

Vermes György: Orosz mondás

Amit nem lehet
Megoldani pénzzel, azt
Sok pénzzel igen!

Kutasi Horváth Katalin: Pénzhajsza

Profitra éhes
Tőzsdelovagnak titka:
Gátlástalanság.

Vermes György Mit mond?

Tudod, pénz beszél.
Az enyém csak azt mondja -
Viszontlátásra!

EMBER

Dobrosi Andrea: Úrias an

Alkot, hogy éljen,
teremt, hogy alkothasson,
mégis ő a mű.

Szabó Edit Irma: Emberi utak

Az ember útja
lélekben találkozó
összetartozás.

Vermes György: A végjáték nem szép

Lassan pereg az
Öregembertároló
Homokórája!

Holécziné Tóth Zsuzsa: Embernek maradni

Ember maradtam.
Nem volt könnyű a mai
Rohanó létben.

Lénárt Anna: kopogtatás

koldus kopogtat
emberséges ember légy
tárd ki kapudat

Dobrosi Andrea: Felvértézve

Vastag bőrére
odafer az alázat,
a gyalázat is.

Pócsi Andrea: Rúminak ellentmondva

véges idejű
széna alapú emberből
angyal sose lesz

Mukli Ágnes: Dalaink

Altatónk ringat,
szerelmünket daloljuk,
sírva búcsúzunk.

Kutasi Horváth Katalin: Mi végre?

Küzdeni jöttem,
S hullani porba végül
Emberi érdem.

Niedermayer József: Körforgás

Egy emberöltő
bizony kevés, majd' semmi;
tapaszt-alatti...

Sárossi Rózsa /rozetta/: emberek vagyunk

a földön élünk
de vágyaink az égbe
felröpítenek

Herczeg-Vecsei Katalin: Ember

A föld porának
és a menny szentségének
csatája vagyunk.

Petres Katalin: Meghatározás

Szerszámot használ,
beszél és gondolkodik.
Nem mindegy, hogyan.

Holécziné Tóth Zsuzsa: Törtető

Nem jó ember az,
Ki mások elé magát
Helyezi, úgy győz.

Dobrosi Andrea: Darwin ma

A szakadékhöz
nem a majmok vezetnek.
Oda ember kell.

Cseke Ibolya: Tehetnél is...

Nem a gondolat
tehet emberségessé –
inkább a jó tett.

Kutasi Horváth Katalin: Besorolás

Tagolt beszédem.
Főemlősök közt élek.
Embernek néznek.

Petres Katalin: Csillagporból

Csillagok pora
rejtezik sejtjeiben.
Kutat az ūrben.

Kutasi Horváth Katalin: Az ember útja

Üdvözül, kárhoz',
Erény vagy bűn az útja.
Reménye ūzi.

Varga Katalin: Ember vagy te is

Sérültnek néznek?
Te ezt ne bánjad, harcolj!
Ember vagy te is.

Sidó Angéla: Ki vagy te hát?

Szeretnéd hinni:
Angyal. Félsz, tán torz ördög...
Reméld, hogy ember.

Szemes Zsuzsanna: Ítélet

Íme, az ember! –
szól az utolsó esély.
Beteljesedett.

Zvolszky Zita: Globus

Emberközpontú
Világban élünk-halunk
Az állatokért.

Mráz Erzsébet Irma: Nem könnyű

Nem könnyű élni,
De embernek maradni
A legnehezebb!

Mukli Ágnes: Kárhozat

Bűnben tévelygünk,
fehér ingünk tisztátlan.
Keresztfa árnya.

Holécziné Tóth Zsuzsa: Embertelenség

Kilakoltatás.
Embertelen nagyon és
Kétségbeejtő.

Dobrosi Andrea: Ecce homo

A gondolkodás
nem megkülönböztető
jelzés, csak előny.

Boga Bálint: Az ember teremtése

Saját képére...?
A Sátán! Az Isten egy
Percre elaludt.

Kutasi Horváth Katalin: Ellentmondás

Tudásra szomjas.
Érezni képes, mégis
Oly érzéketlen!

Kutasi Horváth Katalin: A csúcs hódítóhoz

Ember maradjál,
Bármily magasra érsz fel,
Tudd törpeséged!

Orbán Fitóri Melinda: mindig a vártán

megmaradásért
erős konok fővel él
a székyember

Petres Katalin: Ha Isten...

Ő bízik bennünk.
Megmagyarázhatatlan.
Nem adhatjuk fel.

Pócsi Andreá: ember-lét

ingázom egyre
pokol és menny között hisz
mindkettő – bennem

Vermes György: Úr

Egy úriember
Nem siet, nem fizet és
Nem csodálkozik!

Cseke Ibolya: embertelenül

te csak ember vagy...
de emberségből buksz meg
ha istent játszol

Dobrosi Andrea: Önteremtés

A tudni vélelt
tudássá nemesíti.
Kertészete van.

Holécziné Tóth Zsuzsa: A szülők

Szülőnek lenni
Nagy és szép feladat, mert
Embert nevelnek.

Zvolszky Zita: Hit

Íme, az ember:
Töviskoszorú, stigma –
Isten nincs sehol.

Kovács László (Kovycs59): Kezdet

Gyúrt ágyban a kék
pihen, mint földben a mag,
új ember fogant.

Cseke Ibolya: Civilizáció

Föld az édenünk...
mi pusztítva építünk –
emberek vagyunk...

Orbán Fitóri Melinda: kérdés lustákhoz

útrakelt ember
harmadik szolgájának
ásót vettetek?

Pócsi Andrea: Márai Sándor nyomán

ez volt a dolgom
élni és elfáradni
ember mivoltom

Kutasi Horváth Katalin: Utánzás

Majomnak látlak.
Másolod emberségem –
Kevés sikerrel.

Boga Bálint: A köd

Az ember ködben
Jár, s nem sejti, mély árok
Szélén imbolyog.

Niedermayer József: kijár mindenkinek

szép szerelmeket
szeretkezést igénylünk
épphogy megélünk

Petres Katalin: Miért?

Ember embernek
farkasává torzulhat
újra meg újra...

Zvolszky Zita: Romulus és Remus

Ember embernek
Farkasa, anyja, apja,
Ikertestvére.

Niedermayer József: Emberi kapcsolat

Ritkán születik
maradandó gyöngédség
emberek között.

Holécziné Tóth Zsuzsa: Balek

A mások bűne
Nem az én hibám, de én
Szenvedek érte.

Petres Katalin: Fatális tévedés

Gépekkel akart
jobbítani a sorsán,
gépek uralják.

Dobrosi Andrea: Nagylelkűség

Bőkezű ember,
a másik ront, ő javít.
Kéznél a tanács.

Orbán Fitóri Melinda: könny a fákért

kis hazánk testén
gigantikus tájseb kél
cinkos az ember

Niedermayer József: Öregedés

Tükörbe nézve
ifjonti arcom dereng
képmásom mögött.

KUDARC

Kutasi Horváth Katalin: Vasalnivaló

Gyűrött a múltad?
Ne gyermeked simítsa
Kudarcod ráncát!

Dobrosi Andre a: Génhiba

Egy hajszálnyira
a siker kapujától
megkopaszodott.

Kutasi Horváth Katalin: Merülés

Lementem mélyre.
Nagy lett a nyomás, mégsem
Hoztam fel gyöngyöt.

Sárossi Rózsa /rozetta/: bátran előre!

kudarcok sora
vezet el a sikerhez –
sose hátrálj meg!

Kutasi Horváth Katalin: Ki a felelős?

Magadba néztél?
Megtettél mindent? Vagy egy
Párka hibázott?

Boga Bálint: Fájó kudarc

Lélek, test, szellem:
Vajon melyik kudarca
Fáj a legjobban?

Kutasi Horváth Katalin: Elolthatatlan

Békét teremtek
Békétlenek közt, s máris
Új harag izzik.

Holécziné Tóth Zsuzsa: Jobb későn, mint soha!

Örök igazság:
Ne szólj szám, nem fáj fejem!
Későn jöttem rá.

Mráz Erzsébet Irma: Akartam

Akartam nagyon,
Hittem, hogy sikerülhet,
Fáj a tévedés.

Keszy-Harmath Dániel: Semmi sem jön össze...

Nátha, rossz idő,
odaégett az ebéd,
milyen nyár ez már?

Niedermayer József: A magyar pusztán

Nem megy a szekér.
Akkor is: gyí, te fakó!
Marad abrak is...

Sági Erzsébet: Füstölgéseim

Lármafa vagyok,
tűzhalállal üzenő...
Füstöm keserű.

Dobrosi Andrea: Erőfeszítés

Mindent megtettél,
de valami eltörött.
Hibás a nagykönyv.

Kutasi Horváth Katalin: Súlyod

Erőtlen karom
– Bár magasra emellek –
Tartani gyenge.

Niedermayer József: Tanítvány és mester

Az első köznap.
Nekem nem ezt oktatták,
jó mester uram.

Cseke Ibolya: lecke

kudarcaimat
koszorúba kötöttem –
siker oltárán

Kutasi Horváth Katalin: Biciklin

Erős keréken
Gördültünk jó irányba.
Defektet kaptunk.

Lénárt Anna: Mércé

Ne várd a csodát!
Az élet maga kudarc.
Magas a mércé.

Holécziné Tóth Zsuzsa: Kesergés

Mindig elbukom.
Megmagyarázhatatlan.
Balsors ez talán?

Mukli Ágnes: Az utolsó pofon

Rettegtem érted,
jéggé fagyott sóhajod,
életedbe zárt.

Szemes Zsuzsanna: elmúltam

szemedbe néztem
csak szürke hamut láttam
múltam ketté tört

Kutasi Horváth Katalin: Varróleány

Foltozom létünk.
Felfeslik újra, foszlik,
Szakad a cérnám.

Mráz Erzsébet Irma: Bukás

Bíztatok bennem.
Reméltem, csak jó lehet.
Sajnos, megbuktam.

Orbán Fitóri Melinda: cím nélkül

álmom hajója
zátonyra futott – zsenge
virágra ült hó

Kutasi Horváth Katalin: Kötés

Befűztük egymást.
Úgy tűnt, jó szoros masnink.
Kibomlott mégis.

Pócsi Andre a: kudarc?

úgy szakadozik
nálam a netkapcsolat –
mint az emberi

Niedermayer József: A kocsis véleménye

A belső humor
húzza tovább szekered,
na meg a lovak...

Dobrosi Andre a: Ceruzával

Szivárványhidat
rajzoltál, de azon csak
a radír ment át.

Szabó Eszter Helka: Ikarosz-féle

Méhviasz szárnyam
Elolvadt égő nyárban.
Hínár fojtogat.

Cseke Ibolya: Sorsod terhe

A kudarcaid
alatt görnyedő vállad
hány keresztet bír?

Boga Bálint: Nincs megállás

A kudarc után
Állj fel, várj, figyelj; int: más –
Felé vedd utad!

Kutasi Horváth Katalin: Botlás

Élhettem volna
Szépen, megbicsaklott a
Létem, így végem.

Holécziné Tóth Zsuzsa: Sok kudarc után

Rá kellett jönnöm,
néha a kevesebb: több –
fogd vissza magad!

Petres Katalin: Tenni kell

Siker és kudarc:
a tett színe, fonákja.
Fáj a tétlenség...

Kutasi Horváth Katalin: Kanna-forma

Felforrt a vizem.
Nincs tea hozzá, így hát
Kihülök szomjan.

Dobrosi Andrea: Kemény

Nagy fába vágtam
a fejszém – s a favágó
másikat nézett.

Kutasi Horváth Katalin: Süket szívek

Szólok, nem értik.
Szépen artikulálok,
Meredten néznek.

Mráz Erzsébet Irma: Biztos?

Tervek és célok,
Küzdelem, hogy jobb legyen.
Biztos elérem?

Czégény Nagy Erzsébet: esély

nem szégyen sosem
kudarcot bevallani
új nap új esély

Kutasi Horváth Katalin: Építkezés

Mestergerenda –
Szúette, korhadt fácskám.
Ledől légváram.

Cseke Ibolya: elengedés

mint béklyót a rab
cipelni kudarokat
vigasztalanság

Niedermayer József: Kisebb fennakadás

Töklámpás maradt
az égen; nem jön le, csak
a jövő héten...

Mukli Ágnes: Kiismerhetetlenség

Újra és újra,
ékes madárdalt hazudsz,
kakukk fészkedben.

Kutasi Horváth Katalin: Gondok közt

Csapdába estem.
Nincsen fogódzó, hely sincs:
Megszaporodtunk.

Dobrosi Andrea: Anti-Rómeó

Lehozta volna,
de kormot lehelt az ég –
csillagtalánul.

Cseke Ibolya: Idővel...

Kudarcainkat
az idő szelídíti
tapasztalattá.

Holécziné Tóth Zsuzsa: Újra és újra

Mindig elbukni?
Ez már nem csak pech, ez itt
a földi pokol.

Sági Erzsébet: Három, kettő, egy! És?

Helyben futok, fel
és alá, erőm véges,
startpisztoly néma.

Pócsi Andrea: a kudarckerülő

születés előtt
jó volna elolvasni
az apróbetűst

Szabó Eszter Helka: Hegyet hágni

Mászni akartam.
Hegyre, hófödte csúcsra.
Völgyben kushadok.

Kutasi Horváth Katalin: Merevség

Hajlok a józan
Szóra, lazulok, ámde
Derekam roppan.

Cseke Ibolya: viselem

ahogy telnek az
évek a kudarcaim
rám telepednek.

Szabó Eszter Helka: Végelszámolás

Angyal felröpít.
Batyud könnyű. Túl kicsi.
Isten mérlegel.

BÁNAT

Szabó Edit Irma: Bánatharang

Mikor elmentél,
bánatharangok zúgtak
lélekéneket.

Kutasi Horváth Katalin: Prédaként

Bánat-pók hálóz.
Selymének foglya lettem.
Felemészt majdan.

Kutasi Horváth Katalin: Körforgásunk

Könnycseppfelhőm vagy,
Bánatod szítál bennem.
Párologsz, hullasz.

Holécziné Tóth Zsuzsa: Megfizethető?

Elhagytál. Ezért
is kérhetek bánatpénzt?
Megfizethető?

Kutasi Horváth Katalin: Átitatva

A bánat tinta,
Átszínez mindent tüstént,
Bár ne csepegne!

Orbán Fitóri Melinda: varázs

tavaszy nyaldossa
bánatvirágom szirmát
mindjárt megeszi

Dobrosi Andrea: Szabadon

Egy madárnak sem
otthona a kalitka –
Repítsd bánatod!

Vigh Krisztina: függőség

üres poharát
töltögeti a bánat
nappalaimmal

Szabó Edit Irma: Bánatföld

Örömvirágot
ne ültess bánatföldbe:
úgysem fog nyílni.

Lénárt Anna: te és én

most ketten vagyunk
holnap már nincs te és én
elhidegülés

Kutasi Horváth Katalin: Sündisznóbánat

Fújtatok egyre,
Nincs, ki megszimogatna,
Tüskéim fájnak.

Vigh Krisztina: magány

fecske emlékű
üres fészken jégcsap lóg
ráfagyott könnycsepp

Kutasi Horváth Katalin: A bánat színe

Bánatom barna,
Bambán borongó, akár
Babitsnak búja.

Vigh Krisztina: románc

pad-torzó őrzi
szerelmét lábainál
ázott kiflivég

Győri Nagy Attila: egyedül

végző utadon
bárhová is vezessen
nem lesz kíséret

Cseke Ibolya: Törj ki!

Magadra zárva
boldogtalanságoddal –
lelked dörömböl.

Petres Katalin: Ellentét

A napfény árnyék
nélkül sosem ragyoghat...
Túrd a bánatot.

Vigh Krisztina: akvarell

esőcseppeket
sír az ablakom arcod
vetítődik rá

Dobrosi Andrea: Tüzelő

Úgy vágja a fát
maga alatt, mintha tél
lenne minden nap.

Győri Nagy Attila: elmentél

hiányod maradt
halványuló emlékek
gyászos mezején

Niedermayer József: Távoltság

Mennyi törődés
a messzi célért; gyufa
lángja ellobban...

Vigh Krisztina: stigma

szívemen a bú
fogatlan lidércének
harapásnyoma

Kutasi Horváth Katalin: Erőhatások

Puskaporos vagy.
Gyengéden nyúlok hozzád.
Bánatod elsül.

Szabó Edit Irma: Bánatbogár

Nyíló napvirág
szirmai bánatbogár
hervasztja, rágja.

Kutasi Horváth Katalin: Tévedés

Gyomként kezeltek.
Kihúztak gyökerestül.
Nemesen álltam.

Varga Katalin: Szívemben élek

Csendes temető.
Ez otthonotok, de már
Szívemben élek.

Pócsi Andrea: már szemét

hány rózsá bánta
esküvő volt délután
szirmok lapátszám

Kutasi Horváth Katalin: Vágytemető

Koszorúd lettem.
Múltba temetjük vágyunk.
Koporsód megtart?

Szemes Zsuzsanna: Fakuló ragyogás

Smaragdszín tuja!
Fájdalom ereidben
lassan elszárad.

Kutasi Horváth Katalin: Kő kövön...

Patakmederben
Sodródunk, súrolódunk,
Megkopunk végül.

Petres Katalin: Kövek

Bánatkövekből
könnyek formáznak verset.
Kristály-csillogás.

Cseke Ibolya: Fájlak

Tegyem kérgessé
szívemet, hogy fájdalmad
ne marjon belé?!

Lénárt Anna: meccs

sokszor próbáltam
szerencsével birkózni
mindig legyőzött

Vigh Krisztina: transzformáció

vállamon hordott
teher legördült most már
szívem helyére

Herczeg-Vecsei Katalin: Bánat

Sötétre festi
az égiek bánata
a napsütést is.

Kutasi Horváth Katalin: Leestem

Zsemlehéj véd csak.
Búbánat hajt át rajtam.
Ellapulok már.

Niedermayer József: csalódás

sárga nőszirm
könnyei hullnak hitte
többen csodálják...

Győri Nagy Attila: bánatomban

összegörnyedve
csendben és magányosan
nézem a falat

Kutasi Horváth Katalin: Bánat-poggyász

Hajóra raktam.
Lassan, de tovaúszik.
Tán el is süllyed.

Mráz Erzsébet Irma: Anyám

Szomorú nap ez,
Csokrom a sírra teszem,
Hiányzik anyám.

Vigh Krisztina: kontúr

ezer sok mosoly
formázta ráncaimat
mélyítő bánat

Pócsi Andrea: tartalék

bánatod tanít
tegyél félre némi fényt
zsigereidbe

Niedermayer József: macskajaj

virágzó meggyfa
alatt fekete macska
görbíti hátát...

Kutasi Horváth Katalin: Bánat-eke

Homlokom ránca
Szaporodik már régen:
Bánatom szántja.

Mráz Erzsébet Irma: Pusztulás

Bársonyos szirmok,
Bódító illatfelhő,
Aztán porba hull.

Vigh Krisztina: őszi

csak szél lökdösi
szomorún a hintát, egy
falevél ült rá

Petres Katalin: Párhuzam

Sűrű ködfátyol
ejti foglyul a tájat.
Engem a bánat.

Vigh Krisztina: melankólia

őszünk csendjében
nyár végi dallamunk már
céltalan bolyong

Kutasi Horváth Katalin: Önarcképesítés

Tükörbe nézek.
Szomorú arc mered rám,
Biztatom egyre...

Pócsi Andrea: sorrend

mert úgy szerettem
hát elengedtem – ő volt
előbbrevaló

Sövegjártó Edit Karolina: Törött billentyűk

ül a szívemen
pitvarán zongorázik
hamis dallamot

Kutasi Horváth Katalin: Kertészkedés

Díszbokor-bánat...
Nyirbálgatod szép szóval.
Gyökerét tépd ki!

Mráz Erzsébet Irma: Bánat

Rossz a választás,
Gyengék voltak az érvek.
Isszuk a levét.

MENEKVÉS

Kutasi Horváth Katalin: Menekvés

Lélekvesztőm bár
Mentőladikként úszkál,
Léket kapott már.

Dobrosi Andrea: Keresztelő Szent János

Hétmérföldessel
könnyebb lett volna – sarut
húzott magára.

Petres Katalin: Hiába menekülsz

A cet gyomrában
langyos biztonság ámit.
Az Úr megtalál.

Keszy-Harmath Dániel: A világháló fogságában

Elmenekülnék,
ha nem lenne internet,
de így nem tudok.

Kutasi Horváth Katalin: Szabadulj!

Hagyd el a várost!
Tépd el az összes láncot,
Nyugalom vár rád!

Cseke Ibolya: Javak hatalma

Élsz mint űzött vad,
csak hajszolva magadat,
hogy birtokolhass.

Orbán Fitóri Melinda: válassz életet

ne az ágyadba
menekülj – kelj fel korán
nyisd ki a zárad

Kutasi Horváth Katalin: Csöbörből...

Menni akartál,
Örölsz, hogy elballagtál.
Vissza fogsz vágyni...

Boga Bálint: Magad elől

Elmenekülni
Nem tudsz magad elől, az
Éned rád talál.

Kutasi Horváth Katalin: Körforgás

Bezárult cellám.
Nálam a kulcsa, várj meg –
Más börtön nyílik.

Vermes György: Figura

Menekülésre
Veszem a figurámat –
Futok előled!

Kutasi Horváth Katalin: Kiút

Dunsztosüvegben
Röpködök, katlanodban,
Törd össze, kérlek!

Vermes György: Élet

Ne menekülj el
Élet zivatarából –
Nem fogsz túlélni!

Szabó Edit Irma: Időcsapda

Menekülnék, de
az időcsapda árnya
fölém boltosul.

Lénárt Anna: együtt

ma esélyt kaptunk
mi együtt menekülünk
ő egyedül van

Orbán Fitóri Melinda: marasztaló

a betű megöl
lélek megelevenít
ne menekülj el

Zvolszky Zita: Szorongás

Álmodban futhatsz
(Mögötted az idő űz)
Ólomlábakon.

Sidó Angéla: menekülés vagy élet

sorsod kalandként
élni meg másként élni
csak menekülés

Kutasi Horváth Katalin: Zsákmányként

Karmok közt légzek,
Felkapott lettem, szálllok.
El is ejthetnél...

Orbán Fitóri Melinda: megnyugvás

kéveszámláló
nyaram ingujja alá
menekült gondom

Dobrosi Andre a: Kuszas ág

Nyakában lába
úgy összegabalyodott,
mint a cérnaszál.

Kutasi Horváth Katalin: Ürgeöntés

Járatom megtelt,
Elönt a világ gőgje.
Van még menekvés?

Varga Katalin: Ezt soha többé

Rosszal harcoltam...
Győzött a jobbik énem.
Ezt soha többé.

Kutasi Horváth Katalin: Mint Ninivében

Partra vetődtem.
Másod-Jónásként élek,
Csak kikacagnak.

Boga Bálint: Az értelem sorsa

Az értelemnek
Megint menekülnie
Kell. Ordas világ!

Cseke Ibolya: magad elől ne fuss!

gondolataid
majd úgyis utolérnek
hiába iszkolsz

Sövegjártó Edit Karolina: Gyorsulás

Mancsában túske,
egy kis állat fegyvere –
egyre jobban szúr.

Szemes Zsuzsanna: Magány

Álmokba bújok,
futok a magány elől,
cicám otthon vár.

Kutasi Horváth Katalin: Elfe(le)dve

Fény felé törnöm
Lehetetlen így nékem:
Nehéz a föld már!

Orbán Fitóri Melinda: szakítás

elmenekültünk
ráncozott homlokomon
hótüskés ágak...

Kutasi Horváth Katalin: Szakadékban

Lógok a hágcsón.
Fölfele nézek, mégis
Szédelvek egyre.

Cseke Ibolya: Nyiss magadra!

Hová menekülsz,
ha már magadra zártad
lélekbörtönöd?

Holécziné Tóth Zsuzsa: Falba ütközöm

Úgy érzem, jobb ha
előre menekülök.
Hátul ott a fal.

Zvolszky Zita: Rejtőzködés

Arcodon álarc,
Bezártak a színházak,
Játszol a nyárban.

Petres Katalin: Szemben önmagaddal

Lelkiismeret.
Bármivel altathatod,
végül feléled.

Sövegjártó Edit Karolina: Belső hang

Zárt ablakon át
feketerigó füttyét
továbbdúdolni.

Orbán Fitóri Melinda: meghátrálás nélkül

eke szarván a
kezem – nem nézek vissza
nem menekülök

Kutasi Horváth Katalin: Kilátástalanság

Cserepes földek.
Kiszáradt lelkek lakják.
Ereket vágnak...

Orbán Fitóri Melinda: figyelmeztetés

fogolytáborból
acél lábad menekít
nem a hű szíved

Varga Katalin: Vad zivatarban

Vad zivatarban
Kézen fogva rohanunk
Egy tető alá.

Niedermayer József: Tanyavilágban

Lobog a sálam.
Haj! – kutya elől futok,
ájert harapok.

Dobrosi Andrea: Sakk

Lóhalálában
futott, mielőtt a lét
mattja eléri.

Holécziné Tóth Zsuzsa: Elmenekülnék

Menekülnék, de
nincs kiút: itt élnem és
halnom kell talán?

Niedermayer József: Magam elől

Baljós sejtetem:
talán még világosban
hazaérkezem...

Kutasi Horváth Katalin: Megmaradás

Gazok közt élek.
Ha én is gazzá válnék,
Megmenekülnék?

Cseke Ibolya: érj utol!

futnék előled
mégis egyre közelebb
kerülök hozzád

Orbán Fitóri Melinda: szimbiózis

elmenekülnék
tőled de felszívtál mint
virág a vizet

Niedermayer József: Elvonókúra

Alkohol elől
korsó sört szorongatva
a rock-koncerten...

Kutasi Horváth Katalin: Óvatlanság

Mélyen, a porban
Egy kicsiny hangya reszket.
Figyeld hát lépted!

Petres Katalin: Körforgás

Mag, növény, virág,
termés, lehull, újra mag...
Menekülő kör?

Pócsi Andreá: egérút nélkül

fogócskát játszik
veled a képzeletem
semmi esélyed

Kutasi Horváth Katalin: Korlátoltság

Merev a lábam.
Szeretnék messze futni.
Fáj minden lépés.

Boga Bálint: Mikor?

Menekülök a
Mából, a múlt és a jövő
Sem ad megnyugvást.

ISTEN(SÉG)

Győri Nagy Attila: Helyzetjelentés

Uram, *ki vagy a*
mennyeekben, én pedig itt
vagyok ki – nagyon.

Vermes György: Véletlen

Azt kell, hogy mondjam,
Hogy a véletlen, az a
Buták istene!

Vermes György: Mit szeret?

Isten szereti
A hülyéket, ha ilyen
Sokat alkotott!

Kutasi Horváth Katalin: Hasonlatosság

Istennek tetszel,
Úgy is viselkedsz, ébredj:
Ember vagy, nem több!

Szabó Edit Irma: Néma ima

Ódon falak közt
néma fájdalomhangok
imát kulcsolnak.

Orbán Fitóri Melinda: Irgalom

Isten nem nézte,
mi van a parázna nő
szőnyege alatt.

Holécziné Tóth Zsuzsa: Az én Istenem

Az én Istenem
áldjon meg, és kísérjen
végig utadon.

Zvolszky Zita: Őrzők

Nem vagy egyedül.
Az Istenek vigyázzák
Éji álmodat.

Dobrosi Andrea: Rajtam múlik

Hova hull a mag?
Uram, te vagy a kertész,
mégis én vetek.

Pócsi Andrea: kelepce

szabadságvágyam
oly sokáig fogva tart
isten markában

Kutasi Horváth Katalin: Misztikum

Erdei szellem.
Hiszel-e benne? Mindegy...
Tőle függ léted.

Lénárt Anna: Teremtés

Drága Istenem,
világot teremtettél...
Megérdemeltük?

Orbán Fitóri Melinda: tiszta dal

almavirágos
úton istennel járok
fehér szirmokon

Petres Katalin: Lényeg

Felfoghatatlan
kegyelem a mindenség
szikrája bennünk.

Kutasi Horváth Katalin: Istenereső

Nem vezet hozzád
Lépcső vagy oltár. Tényleg
Szívemben bujkálsz?

Vermes György: Taps

Isten tenyerén
Hordoz minket. A baj az,
Hogy néha tapsol!

Orbán Fitóri Melinda: örök életem

isteni fényben
gyermekláncfű gyűrűvel
jegyezték szívem

Orbán Fitóri Melinda: szere te tkapocs

örökkévaló
szeretettel szeretlek
szeretsz nagy Isten

Dobrosi Andrea: Cégvezető

Nem számlázod ki,
amit adsz, csak azt, amit
tőlem elveszel.

Kutasi Horváth Katalin: A szép öreg Úrhoz

Lehet, hogy én is
Találkozom még veled
Sion-hegy alatt...

Szabó Edit Irma: Isten virága

Isten virága
megingathatatlan hit –
csokorba kötve.

Holécziné Tóth Zsuzsa: Fohász

Ha el kell mennem,
te légy velem, Istenem,
s könnyű lesz utam.

Vermes György: Mindenütt

Isten. Ő olyan,
Mint a cukor a tejben –
Mindenütt ott van.

Dobrosi Andrea: Mennyei lomb

Úgy leszel naggyá,
hogy engem is hagysz nőni,
árnyékod alatt.

Orbán Fitóri Melinda: imádkozók

vének ujjai
fölött fehér csipkéken
isten mosolya

Kutasi Horváth Katalin: Ámorhoz

Venus öléből
Íjaddal eltaláltál.
Gyermeki csíny volt?

Orbán Fitóri Melinda: óvva

istendicsérő
levendulás áhítat
nem rágnak molyok

Lénárt Anna: Kérésünk

Eget kémleljük,
kezünk összekulcsolva.
Segíts bennünket!

Szabó Eszter Helka: népdalok istene

mindenlátó szem
szivárvány havasán jár
halálszellőt fúj

Kutasi Horváth Katalin: Hitetlen hit

Ha megtagadlak,
Akkor is fönt vagy, nézel,
Oldasz és megkösz.

Dobrosi Andrea: Szabadakarat

Tenyerén hordoz,
de hagy nekem kilátást
ujjai között.

Varga Katalin: Isteni csoda

Hogy szép életem,
Tán neki köszönhetem.
Isteni csoda.

Kutasi Horváth Katalin: Árészhoz

Rendet és békét
Nem szívesen látsz, így hát
Hordóba zárlak.

Herczeg-Vecsei Katalin: Isten

Erdőn és mezőn,
kacajban és könnycseppben.
Ott van mindenhol.

Szemes Zsuzsanna: Itt vagy velem

Megfoghatatlan',
mégis mindenhol ott vagy.
Te vagy az élet.

Orbán Fitóri Melinda: árvának

istenszeretőn
vásznat feszíték föléd
így lesz tavaszod

Kutasi Horváth Katalin: Bábel kapcsán

Felfele törtünk,
Beszélünk összevissza,
Nem épül tornyunk.

Mráz Erzsébet Irma: Ő

Csodák nincsenek.
A tudomány nem elég!
Csak Ő segíthet.

Orbán Fitóri Melinda: Isten Évához

Árnyékok leszek,
hát vedd az almát, s indulj –
én nem hagylak el.

Holécziné Tóth Zsuzsa: Isten közelében

Megbékéltem már.
Kegyelmi állapotban
élek általad.

Szabó Eszter Helka: mindenható

sikoltó űrben
teremtményei bábuk
emel vagy elejt

Kutasi Horváth Katalin: Hádészhoz

Holtak közt járkálsz.
Láthatatlanul ténykedsz,
Sisakod elrejt.

Herczeg-Vecsei Katalin: Isten szomorú

Sötét fellegek
nehezednek a tájra.
Isten szomorú.

Sidó Angéla: isten csöndje

sok semmi perced
mindenség ölébe hull –
hallhatatlanul

Lénárt Anna: örök élet

örök életért
isten törvényt írt elő
nem tartottuk be

Orbán Fitóri Melinda: ima istenhez

fogd kezem – félek
csúszkálók csigaházban
fülemben sikoly

Pócsi Andrea: Apró kérdés

Nagy Mozigépész!
Majd vágtatlanul vetítsd
rövidfilmemet...

Orbán Fitóri Melinda: istennel

hittel lelkeemben
gyűrűző félelmekben
lámpást gyújtottam

Vermes György: Nevettetés

Ha meg akarod
Nevettetni Istent, mondd,
Hogy épp tervezel!

Sidó Angéla: A halhatatlan Isten

Sok semmi perced
a mindenség ölébe
hull – halhatatlan’.

Kutasi Horváth Katalin: Aphroditéhoz

Haboztál, győztél,
Kagylóhéj emelt partra.
Virágot léptél.

Herczeg-Vecsei Katalin: Isten mosolyog

Fénylő napsugár
felhőpajzson hatol át.
Isten mosolyog.

Szabó Eszter Helka: Hit

Iszod szavait.
Elragad. Egekbe szállsz.
Nincs kérdőjeled.

VÍVÓDÁS

Kutasi Horváth Katalin: Elle ntmondás

Hogy legyek rabként
Szabad, hisz szabadként is
Rab vagyok csupán?

Dobrosi Andrea: Bizalmi

Lehet, titok az:
két beszéd közt valami
nekem kódolt csend.

Kutasi Horváth Katalin: Oda-vissza

Ha felnövök majd,
Kislány szeretnék lenni,
Hogy újra nőjek.

Holécziné Tóth Zsuzsa: Mielőtt elmennél

Egy percet szánj rám!
Nem érted miért romlott
el minden? Én sem.

Kutasi Horváth Katalin: Raszkolnyikovi tétel

Féreg volt, nem más,
Jogom volt megölni, ám
Felőrölt bűnöm.

Niedermayer József: Életpálya

A végtelen út
határnapba torkollik.
Mit viszek tovább?

Kutasi Horváth Katalin: Választási lehetőség

Bármit is tennék,
Egy ujjam bánja mégis.
Melyikkel kezdjem?

Mukli Ágnes: Lázadozás

Békétlenségem
fulladt lélegzetvétel –
öreg zongorán.

Holécziné Tóth Zsuzsa: Egyedül

Magam maradtam.
Tehetek róla, vagy csak
elvágyott tőlem?

Kutasi Horváth Katalin: Bizonytalanság

Néma maradnék,
Cinkosa vétkeseknek.
Nem kéne szólnom?

Dobrosi Andrea: Küzdősport

Harcra fel! Vagy le?
Lógó orrú hadvezér
ritkán nyer csatát.

Kutasi Horváth Katalin: Harctéren

Bűnök, erények
Egyformán szúrtak-vágtak,
Vívtam csatáim.

Dobrosi Andrea: Izgalomban

A tíz körmöm most
mind foglalt. Tövig rágom.
Vagy talán mégse?

Kutasi Horváth Katalin: Ágnes baja

Lepedőm véres.
Senki sem látja, tényleg?
Kimosom mégis.

Cseke Ibolya: dilemma

jó választáshoz
jó választék kell... de a
szív dönt, vagy az ész?

Kutasi Horváth Katalin: Dilemma

Küzdelem árán
Sem érhetem el célom.
Mi dőre játék?

Niedermayer József: XXI. századi feladvány

Egymás mellett áll
Aldi, Auchan, Lidl... most
melyik az *ócsóbb* –

Dobrosi Andrea: Tükörkép 2.

Ha a tükörbe
nézek, egy kérdésem van:
ő lát-e engem?

Sági Erzsébet: Bárcsak tudnám

Tudnod kell, a jót
akarom. De mi jobb, ha
tiltom, vagy hagyom?

Herczeg-Vecsei Katalin: Édes vívódás

Cukorízű csók
vagy bársonyos érintés?
Édes vívódás.

Kutasi Horváth Katalin: Bánk-ódás

Melinda préda.
Hazánk idegen bírja.
Kit féltsek jobban?

Mráz Erzsébet Irma: Kiderül

Miért történik?
Értem van vagy ellenem?
Kiderül végül.

Kutasi Horváth Katalin: Gyenge kétely

Tarsisba tartok.
Tán Ninivébe kéne.
Maradjak veszteg?

Niedermayer József: Teljesítmény-kényszer

Kopasz nyakú tyúk
totojázik, majd nagyot
tojik – mindenre...

Kutasi Horváth Katalin: Hallgatni arany

Kimondjam végre?
Élesítem a nyelvem?
Kardélre háynak...

Mukli Ágnes: Békülés

Jég verte kertem.
Tépett galambtoll vérzik,
kopott szavakon.

Holécziné Tóth Zsuzsa: Induljak?

Ha elindulnék,
világcsavargó lennék,
vagy csak hontalan?

Kutasi Horváth Katalin: Konokság

Kihúzom hátam.
Nem hajlik bármely szóra.
Derékba törnek?

Dobrosi Andrea: Tétova

Fény leng az égen,
napnyugta s -felkelte közt
hezitál a hold.

Holécziné Tóth Zsuzsa: Én és én

A másik énem
láza ellenem. Örök
ellentét a lét?

Mráz Erzsébet Irma: Dilemma

Megtegyem, vagy ne?
Nagyon nehéz a kérdés.
Most döntenem kell!

Kutasi Horváth Katalin: Csigakétely

Tegnap indultam.
Átérek még ma délben?
Máris sötétlik.

Dobrosi Andrea: Két esély

Most fent, avagy lent?
Ha a hintában ülök,
úgy is lökhetem...

Orbán Fitóri Melinda: lépcsőn lefelé

idealizál
aztán vívódik lelkem
így lettem szegény

Pócsi Andrea: sávkeresés

ha rátalálnék
az igazi hangomra
köszönnék neki!

Kutasi Horváth Katalin: Vissza

Éljek a múltnak?
Bélpoklos szörny jelenem.
Jövőmet falja.

Orbán Fitóri Melinda: útra indító

bennem egy részed
vívódik velem – na menj
egészen kellesz

Petres Katalin: Számvetés 60 felé

A lenyugvó Nap
fényénél az árnyékok
hosszan elnyúlnak.

Kutasi Horváth Katalin: Mégsem

Nem én vagyok már.
Kifordítottak engem.
Nem vagyok bunda!

Cseke Ibolya: Mit tegyek?

Fájok magamnak...
A remény sem vigasztal.
Menjek... maradjak..?

Mráz Erzsébet Irma: Lehull?

Egy fa tetején
Árva levél vívódik.
Nem ő dönt. Lehull.

Niedermayer József: Mint a madár

Vándormadár nagy
útjára bizton' készül –
alig hezitál.

Dobrosi Andrea: Gyengédség

Ahogy a fű leng
a szélben, tudok-e úgy
hozzád hajolni?

Kutasi Horváth Katalin: Felismerés

Rossz úton járok.
Visszafordulni késő.
Tovább kell lépnem.

Holécziné Tóth Zsuzsa: Útitárs 3.

Nem vagyok bátor,
hogymesszire eljussak.
Veled tarthatnék?

Zvolszky Zita: Késő bánat

Kaporszakállú
Nézi teremtményeit,
Tépi szakállát.

Mukli Ágnes: Forgatag

Reszket a távol,
menekülni kényszerít
csorba kút fölé.

Niedermayer József: Dönteni kell

Spontán cselekvést
gyakran megelőz hosszas,
meddő vívódás.

Zvolszky Zita: Önvesztés

Legyek önmagam,
Vagy változzak át mássá?
Az is én lennék?

Orbán Fitóri Melinda: merénylet

szívem vívódik
agyammal – testem bánja
tőr döféseit

Kutasi Horváth Katalin: Kiúttalanság

Világos van már,
Mégis sötét az erdő.
Ez az az ösvény?

Pócsi Andreá: önismerkedő

bár megérteném
főnév avagy melléknév
melyik vagyok én

Kutasi Horváth Katalin: Boszorka-kétség

Talán jól látom:
Nem máglyám vár még, csak a
Máglyarakásom.

HALÁL

Kutasi Horváth Katalin: Sorszám

Villog a számom,
Én kerülök hát sorra.
Másikat tépnék...

Vermes György: Furák vagyunk

Születését nem
kérte, élni nem tud, meg-
halni nem akar!

Dobrosi Andrea: Elfoglaltan

Csak semmi sze lfi,
s magamat elfölde lni
sem érek majd rá.

Vermes György: A párizsi terrortámadásra

Tizenhét meghalt
a terrorizmustól. De
mind megsérültünk!

Boga Bálint: Várólistán

Kháron ladikja
telve volt. Időt kaptam
még jóvá válni.

Boga Bálint: Jelzés

Fagyos szél érte
arcomat. Csak jelezte,
hogy ne feledjem.

Holécziné Tóth Zsuzsa: Bölcsesség

A halál örök,
és minden más mulandó.
Élj hát eszerint.

Czégény Nagy Erzsébet: úgy élj

a szeretettel
töltött életed széppé
teszi halálod

Petres Katalin: Elfogadás

A fény értéke
árnyékok nélkül semmi.
Élet és Halál.

Vermes György: Élet és...

Születés – halál.
Nincs gyógyszer. Mit tégy? Élvezd,
ami közte van!

Kutasi Horváth Katalin: A karmester

Koporsón táncol,
Viszket a talpa, pestis
Ritmusa árad.

Győri Nagy Attila: te metőben

gyertyát gyújtok itt
a sírkereszt tövében
füstje messze száll

Herczeg-Vecsei Katalin: Halk sóhaj

Halkan sóhajtott.
Teste eleresztette
megfáradt lelkét.

Szabó Eszter Helka: Másvilágon

Elhagy a forma.
Lepke leszel. Kék álom.
Túlvilág ölel.

Kutasi Horváth Katalin: Hajnalhasadásig

Csontvázak ropják,
Koporsón dobban lábuk,
Meg sem pihennek.

Herczeg-Vecsei Katalin: Gyertyaláng

Valahol csendben
kialszik egy gyertyaláng.
Máshol meggyullad.

Boga Bálint: Készülődés

Levetni minden
Álarcot, és így állni
A Bíró elé.

Kutasi Horváth Katalin: Végem

Keselyű köröz.
Kevés időm van, érzem,
Húsomba tép már.

Szabó Eszter Helka: Mi az, hogy halál?

Odaát vársz rám.
Bogárban, fában, vízben.
Nem halsz meg soha.

Kutasi Horváth Katalin: Élve temetsz

Szíved koporsóm.
Eltemetsz benne végleg.
De hisz még élek!

Vermes György: Szökevény

Az életünkben
mindenki csak egy szökött
halálraítélt.

Pócsi Andrea: korrektúra

alapelveit
a végén felülírják
lábjegyzetei

Sidó Angéla: Ezer halál

Virágszirom ha
hull, ezer halállal hal
a szép. A mag él.

Győri Nagy Attila: Idő kell

Síri csend, mohák,
átkozott krizantémok,
még túl friss a seb.

Kutasi Horváth Katalin: Egyiptomban

Milliók egyért
Halnak meg korbácsodtól,
Felépül gúlád.

Sövegjártó Edit Karolina: S. M.

Robogón ültél,
de meg már nem érkeztél,
Feketerigó!

Kutasi Horváth Katalin: Hippia-más

Fekete rúzzsal,
Kéjes vágyakkal halált
Csókol ajkamra.

Szabó Eszter Helka: Párka

Vérvörös fonal.
Hold-olló vágta ketté.
Kormos a vége.

Kutasi Horváth Katalin: Az Óceánig

Ér vagy folyam vagy,
Az Óceánba tartasz,
Elvegyülsz benne.

Holécziné Tóth Zsuzsa: Az eltávozotthoz

Angyallá váltál.
Égi szférák zenéjét
hallgatod ma már.

Herczeg-Vecsei Katalin: Temetés

Cseresznyevirág
könnycseppként hull a tóba.
Temetés zajlik.

Kutasi Horváth Katalin: Kijajdulás

Síneken járunk.
Kisiklik létünk egyszer,
S nem raknak vissza.

Sövegjártó Edit Karolina: M87

Fényévekről még
csillagszemed melegít,
Ikercsillagom!

Győri Nagy Attila: Halál

Egy, kettő, három,
kib.szott öregedés.
Könnyebb lesz egyszer?

Herczeg-Vecsei Katalin: Ha már nem leszek...

Ha már nem leszek
a Földön, fent nevetek
majd az élőkön.

Szabó Eszter Helka: Hívó

Érchangod szólít.
Uram, ígérted: megóvsz.
Tiéd vagyok már.

Kutasi Horváth Katalin: A látogató

Ne menj elébe!
Jön majd magától, hidd el,
Küldenéd akkor.

Szemes Zsuzsanna: Teljesség

Nem élhetsz tovább,
csak míg elrendeltetett.
Töltsd be életed.

Holécziné Tóth Zsuzsa: Az anya hite

Ha van gyermeknap,
Angyalnap is van ott fenn!
Én hiszek benne.

Kutasi Horváth Katalin: Átjáró

Végtelenített
Alagút nincsen, vár rád
A fény, beszippant.

Vermes György: Irigység

Ki irigykedve
Él, az kétségbeesve
Fog majd meghalni!

Petres Katalin: Szabadulás

Lepke bábjából
Kiszabadul majd lelkem:
Megmérettetik.

Pócsi Andrea: utolsó adat

hány gramm a lélek
a végén majd megérted
billen a mérleg

Győri Nagy Attila: Végre jó idő van

Süt a nap, nyár van.
Most írjak a halálról?
No-o-or-mális?

Herczeg-Vecsei Katalin: Kérészélet

Néma haláltánc
öltözteti virágba
a folyó vizét.

Tartalom

SZÜLETÉS 7

SZERELEM 16

BARÁTSÁG 25

NEVETÉS 34

DÜH 43

SZÉPSÉG 52

FÉLTÉKENYSÉG 61

REMÉNY 70

IHLET 79

VÁGYAKOZÁS 88

VÉLETLEN 97

CSALÓDÁS 105

SIKER 114

GYŰLÖLET 123

PÉNZ 132

EMBER 141

KUDARC 150

BÁNAT 159

MENEKVÉS 168

ISTEN(SÉG) 177

VÍVÓDÁS 186

HALÁL 195
